

ZPRAVODAJ

ŠRÁMKOVY SOBOTKY

2

BŘEZEN/DUBEN 2012 ~ 49. ROČNÍK ~ 15 Kč

POJĎ, JARO UKÁŽU TI!

I ten, kdo zásadně nečte básně (hovoří-li o nich, potom obvykle s netajeným despektem jako o básničkách, jež přísluší předčítat dětem a recitovat na školních besídkách), tuší, že k jaru náleží poezie. Ale zeptáte-li se nejen tohoto nečtenáře (omlouvám se za prezidentský novotvar) poezie, ale i jejích čtenářů na báseň o jaru, dočkáte se nejspíš odpovědi: „Přilítlo jaro zdaleka...“. Pokračování této básně bez názvu si již vybaví málokdo, neboť mu uvedená tři slovíčka utkvěla v paměti pouze z pověstného školního rozboru ve študáckých přiběžích Jaroslava Žáka.

Vida, jsme u Jaroslava! V obecném povědomí převládá výklad jeho jména ve smyslu, že Jaroslav je ten, kdo slaví jaro. Jistě, může ho slavit, ale pouze shodně s námi ostatními, nanejvýš jen o maličko víc, neboť má na jaře jmeniny. Poučení etymologickými slovníky totiž víme, že první část složeniny nemá nic společného s jarem, neboť toto již staroslověnské jméno znamenalo člověka slavného svou silou, udatností, ale i prudkostí, s níž se vrhal do boje. Dodnes ruské jarýj má význam prudký, vznětlivý, ale také silný, tvrdý, přísný. I čeština má slovo jarý, znamenající zdatný, čilý, naplněný silou. Většinu z nás se vybaví nositel stejného příjmení, sympatický četnický strážmistr Bedřich Jarý v podání Ivana Trojana, ale zdaleka ne všichni bychom dokázali význam tohoto slova uspokojivě vysvětlit.

Ale opravdu neodkazuje Jaroslavovo jméno k jaru? Vždyť jaro je jaré, tedy silné, čilé a nepochybně čínorodé! Představíme-li si přírodu na konci zimy a o pár týdnů později, uvědomíme si, co všechno jaro dokázalo. Jakou silou vytáhlo z nedávno zmrzlé země a mnohdy i skrz ledový příkrov sněženky a bledule a následně stovky dalších květin, jakou sílu vyvinulo, aby se stromům nalily pupeny a vyrazily z nich květy a listy. Chcete-li znát přesný popis jeho práce, vezměte si Halasovu sbírku „Dětem“ a nalistujte si báseň „Co všechno musí udělat jaro“. Vehemenci jara potvrzuje Vítězslav Hálek (pochvala patří všem, kdo jeho jméno alespoň tušili) výrazem přilítlo, kdežto o létu se vyjádříme, že přišlo, o podzimu řekneme, že nastal a zima uhodila. Pravda, musím přiznat, že vím o básni Zdeňka Kriebela „Jak přichází jaro“, ale jde o výjimku potvrzující pravidlo.

Snad jen nejstarším pamětníkům znějí povědomě verše „Byl jednou jeden kouzelník, / ten v ledném bydlel hradu“ z čítankové „Jarní romance“ Jaroslava Vrchlického ze sbírky „Balady a romance“. Nelze vyjmenovávat všechny autory, kteří opěvovali jaro a vzdávali mu hold. Veršů o jaru je bezpočet, jen báseň s prostým názvem „Jaro“ najdeme v díle Bieblově, Nezvalově, Holanově, Florianově, Žáčkově i mnohých dalších. A kolik jara je ve verších Fráni Šrámka!

Najdeme i básně o létu, podzimu i zimě, ale obdobu Seifertových veršů „Závrať jara“ nenajdeme. Nebo snad znáte báseň Závrať zimy? Potom prosím dejte vědět.

Chcete vidět jaro? Pamatujte, že ho nenajdete kdekoli, ale ani sami. Chcete-li ho poznat, vyjděte do přírody a vezměte se za ruce. Kdo předepisuje tento recept? Přece básník, jak jinak, tentokrát R. M. Rilke („Pojď, jaro ukážu ti...“).

Jaro není jen roční období, neboť je stavem duše nejšťastnějších z nás, kteří ho nemají omezeno na pouhé tři měsíce v roce, nebo dokonce jen na dobu prvních lásek. Nerozumíte mi? Napovím vám verši Oldřicha Mikuláška z básně „Jarní bubnování“: „Jediné měl jsem přání: / ať stále zní mi / ono bubnování / a jaro nemíjí mne / nikdy!“ Prozradme, jaké bubnování měl básník na mysli: „Jablka ženských kolen / tloukla do sukni / a sukně – samé zvaní –...“

Kdysi byla báseň o jaru téměř poetovou povinností. Zdá se, že z moderní poezie se jaro vytrácí. Kdo je na vině? Jsou méně poetická jara, nebo básníci? Nebo my všichni včetně zamilovaných?

Přejme si, abychom si mohli říct s Adolfem Heydukem: „Přišlo jaro! Ach to jaro, / nemohu ho zapomněti.“

Jan Sobotka

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE

27. 4.	18:00	Městské divadlo
28. 4.	17:00	zámek Humprecht
30. 4.	18:00	stadion
1. 5.	11:00	Šolcův statek
9. 5.	19:30	Městské divadlo
12. 5.	15:00	Městské divadlo
19. 5.	19:30	zámek Humprecht
26. 5. - 17. 6.		zámek Humprecht
2. 6.	14:00	kolbiště pod Humprechtem

DĚTSKÝ DIVADELNÍ VEČER Studio Šrámkova domu za spolupráce ZUŠ
CANTUS koncert pěveckého sboru z Jaroměře
PALENÍ ČARODEJNIC soutěže pro děti, výroba čarodejnic aj.
SLAVNOST MYSLIVCŮ vernisáž výstavy Les, los a myslivost
DRŮBEŽÍ NÁŘEZ nové divadelní představení souboru Nakafráno
STRÁPATÉ POHÁDKY Z KOUZELNÉ ZAHŘÁDKY pohádkové představení pro děti předškolního věku
RIDINA AHMEDA koncert v rámci cyklu Hledání ztraceného tónu
POLLOCKOVÝ DĚTI výstava ve věži
DĚTSKÝ DEN hry a soutěže pro děti

RADNICE INFORMUJE

Usnesení z 11. veřejného zasedání Zastupitelstva města Sobotky, které se konalo dne 21. 2. 2012 v 18.00 hod. ve velkém sále spořitelny v Sobotce.

I. Zastupitelstvo projednalo a schválilo:

1. rozpočtové opatření č. 8/2011 - úprava rozpočtu k 31. 12. 2011 v celkové částce 89 207 980,- Kč v příjmové i výdajové části;
2. rozpočet města Sobotka na rok 2012 jako přebytkový ve výši příjmů 36 959 tis. Kč a výdajů ve výši 36 115 tis. Kč, kdy přebytek ve výši 844 tis. Kč bude využit v následujících letech;
3. rozpočtový výhled na rok 2013 – 2015;
4. prodej p.č. st. 1108, zastavěná plocha a nádvoří o výměře 7m² v k.ú. Sobotka a část p.p.č. 2895, dle GP č.950-140/2011 odsouhlaseného KÚ Jičín dne 11. 1. 2012 pod č. 20/2012 nově označenou jako p.p.č. 2895/2, ostatní plocha, o výměře 151m² v k.ú. Sobotka, p. Martinu Bartkovi, Jičín, Sedličky 44, za cenu 100,- Kč/m² + náklady spojené s prodejem;
5. smlouvu o poskytnutí účelové dotace ve výši 300 000,- Kč k částečné úhradě běžných výdajů souvisejících s poskytováním sociální služby mezi městem Sobotka a Oblastní Charitou Sobotka;
6. darovací smlouvu mezi městem Sobotka a Oblastní Charitou Sobotka jako příjemcem daru ve výši 60 tis. Kč.

II. Zastupitelstvo vzalo na vědomí:

1. zápis z jednání finančního výboru ze dne 20. 1. 2012;
2. zápis z jednání kontrolního výboru ze dne 11. 1. 2012.

III. Zastupitelstvo deleguje:

1. ve smyslu ust. § 84 odst. 2 písm. g) zák. č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění, p. Jaroslava Šolce, náhradníka Bc. Jana Janatku, jako zástupce města na 18. řádnou valnou hromadu společnosti Vodohospodářská a obchodní společnost, a.s., a pověřuje ho účastí a hlasováním na této valné hromadě, konané v měsíci červnu 2012.

IV. Zastupitelstvo neschválilo:

1. snížení paragrafu „vnitřní správa včetně provozu budovy MěÚ“ o 5 %.

Stanislav Tlášek,
starosta

IČO: 00272124
ROZPOČET NA ROK 2012
PŘÍJMY

Daň z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti	3 575 000,00 Kč
Daň z příjmu fyzických osob ze samostatně výdělečné činnosti	236 000,00 Kč
Daň z příjmu fyzických osob z kapitálových výnosů	298 000,00 Kč
Daň z příjmu právnických osob	3 386 000,00 Kč
Daň z příjmu právnických osob na obec	1 200 000,00 Kč
Daň z přidané hodnoty	7 962 000,00 Kč
Poplatek za znečišťování ovzduší	4 000,00 Kč
Poplatek za komunální odpad	1 407 000,00 Kč
Poplatek ze psů	68 000,00 Kč
Poplatek za lázeňský a rekreační pobyt	9 000,00 Kč
Poplatek za užívání veřejného prostranství	28 000,00 Kč
Poplatek z místa za provoz výherních hracích přístrojů	90 000,00 Kč
Odvod výtěžku z provozování loterií	42 000,00 Kč
Správní poplatky	106 000,00 Kč
Daň z nemovitosti	2 001 000,00 Kč
Splátky půjček Fondu rozvoje bydlení	162 000,00 Kč
Dotace: Výkon státní správy	1 798 400,00 Kč
Dotace: Příspěvek na školství	523 800,00 Kč
Neinvestiční dotace na žáky od obcí	870 000,00 Kč
Správa v lesním hospodářství	395 000,00 Kč
Zdroje pitné vody	36 000,00 Kč
Nájem za kanalizaci ČOV	3 557 000,00 Kč
Zámek Humprecht	1 054 000,00 Kč
Zdravotní středisko	630 000,00 Kč
Bytové hospodářství	1 868 000,00 Kč
Nebytové hospodářství	1 004 000,00 Kč
Pohřebnictví	89 000,00 Kč
Nájem za plynovou kotelnu	300 000,00 Kč
Příspěvky na plynové přípojky	35 000,00 Kč
Komunální služby a územní rozvoj	177 000,00 Kč
Sběr a svoz komunálních odpadů - vytríděný odpad, uložení odpadu	328 800,00 Kč
Dům s pečovatelskou službou	1 970 000,00 Kč
Činnost místní správy	81 000,00 Kč
Příjmy úroků	63 000,00 Kč
Ostatní příjmy z finančního vypořádání minulých let	1 578 000,00 Kč
Příjmy celkem	36 959 000,00 Kč

IČO: 00272124

ROZPOČET NA ROK 2012

VÝDAJE

Správa v lesním hospodářství	270 000,00 Kč
Silnice - údržba a opravy včetně přilehlých obcí	630 000,00 Kč
Výstavba vodovodu Staňkova Lhota	2 000 000,00 Kč
Kanalizace a ČOV - splátka úvěrů + úrok	2 964 000,00 Kč
- výstavba 3. etapy	1 000 000,00 Kč
Příspěvek příspěvkovým organizacím - Školní jídelna	700 000,00 Kč
- Městské kulturní středisko	2 050 000,00 Kč
- Základní škola	3 000 000,00 Kč
- Mateřská škola	740 000,00 Kč
Ostatní kultura - kronikáři a jubilea	63 000,00 Kč
Zámek Humprecht vč. opravy ochozu	1 690 000,00 Kč
Opravy památkových objektů - čp. 6	1 000 000,00 Kč
Příspěvek MAS	30 000,00 Kč
Mikroregion Český ráj - příspěvek na provoz	70 000,00 Kč
Členské příspěvky města	25 000,00 Kč
Příspěvky spolkům	385 000,00 Kč
Koupaliště	225 000,00 Kč
Provoz dětského hřiště	10 000,00 Kč
Zdravotní středisko	705 000,00 Kč
Bytové hospodářství	1 210 000,00 Kč
Nebytové hospodářství	86 000,00 Kč
Veřejné osvětlení - el. energie a provoz	870 000,00 Kč
Provoz hřbitova	118 000,00 Kč
Územní plán	400 000,00 Kč
Technické středisko - provoz	1 545 000,00 Kč
- splátka úvěrů + úrok	398 000,00 Kč
Komunální služby	300 000,00 Kč
Sběrný dvůr	260 000,00 Kč
Sběr a svoz komunálních odpadů	1 840 000,00 Kč
Údržba veřejné zeleně včetně přilehlých obcí	104 000,00 Kč
Dům s pečovatelskou službou - splátka úvěru + úrok	1 374 000,00 Kč
- provoz DPS	1 138 000,00 Kč
Příspěvek Domu pokojného stáří Libošovice + terénní služby	360 000,00 Kč
Požární ochrana	192 000,00 Kč
Zastupitelstvo	1 557 000,00 Kč
Vnitřní správa včetně provozu budovy MěÚ	5 480 000,00 Kč
Poplatky za vedení účtu	66 000,00 Kč
Daň z příjmu právnických osob - obec	1 200 000,00 Kč
Vratky transferů minulých let	58 000,00 Kč
Výdaje celkem	36 115 000,00 Kč

Výběrová řízení a investiční akce

V průběhu března proběhla 2 výběrová řízení na významné investiční akce ve městě.

První výběrové řízení se týkalo veřejné zakázky malého rozsahu na stavební akci Vodovod Staňkova Lhota. Jde o nutnou investici, protože současný vodovod je ve vlastnictví Agrochovu Sobotka a.s. a je ve špatném technickém stavu. Nový vodovod bude provozovat, stejně jako zbytek vodovodní sítě města, Vodohospodářská společnost Jičín a.s. Součástí akce bude i vybudování nové tlakové přečerpávací stanice. Výběrového řízení se zúčastnilo 7 firem a nabídku s nejnižší nabídkovou cenou podala firma Stavoka Kosice a.s. Cena činí 2 990 736 Kč včetně DPH. Město zároveň požádalo Královéhradecký kraj o dotaci ve výši 1 500 000 Kč z dotačního programu „Rozvoj infrastruktury v oblasti vodního hospodářství obcí do 2000 obyvatel“. S realizací akce se začne v červnu tohoto roku.

Druhé výběrové řízení bylo na veřejnou zakázku malého rozsahu na stavební akci Oprava ulic Bezručova – Zahradní. Bezručova ulice před obecním domem a horní konec Zahradní ulice u bytoven jsou dlouhodobě v naprosto havarijním stavu s nevyhovujícími místy pro parkování. Proto se město rozhodlo upravit původní projekt z roku 2007 a vypsat výběrové řízení. Toho se zúčastnilo 6 firem a nabídku s nejnižší nabídkovou cenou podala firma Silnice Jičín a.s. Cena činí 4 595 040 Kč včetně DPH, což je o cca 2 miliony méně, než se počítalo v projektu. I z tohoto důvodu se zastupitelstvo rozhodlo tuto investiční akci podpořit a schválilo úvěr, který pokryje většinu investic. S realizací akce se počítá na letní měsíce tohoto roku a součástí bude i vybudování celkem 73 parkovacích míst.

Na konci března bylo vypsáno další výběrové řízení, tentokrát na stavební akci Oprava střechy domu č.p. 6 – Náměstí Míru, Sobotka. Jde o první etapu celkové rekonstrukce domu č.p. 6 (nárožní dům na náměstí s trafikou a květinářstvím a jeho zadní část v Boleslavské ul.), který patří městu a je ve špatném technickém stavu. V dalších etapách se počítá s dokončením oprav střechy, s výměnou oken, novou fasádou a postupnou opravou bytů. Odhadovaná cena této 1. etapy je 1 200 000 Kč bez DPH a vítěz výběrového řízení bude znám v průběhu dubna.

Vyhlášení konkursního řízení na ředitele/ku Základní školy

Město Sobotka vyhláší konkursní řízení na místo ředitele/ky Základní školy Sobotka.

Termín podání přihlášek: 23. 4. 2012 do 15:00. Více informací na úřední desce www.sobotka.cz/deska.

Vyhlášení konkursního řízení na ředitele/ku Mateřské školy

Město Sobotka vyhláší konkursní řízení na místo ředitele/ky Mateřské školy Sobotka.

Termín podání přihlášek: 23. 4. 2012 do 15:00. Více informací na úřední desce www.sobotka.cz/deska.

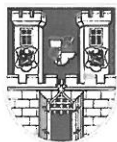
Parkování mezi Mateřskou školou a zdravotním střediskem

V nejbližších měsících budou vyznačena parkovací místa mezi mateřskou školou a zdravotním střediskem (cca 25 míst+rezervovaná stání pro zdravotní středisko a invalidy). Zároveň dojde k úpravě křižovatky Jičínská x Tyršova.

Nový web Humprechtu

23. března byl za spolupráce města, městského kulturního střediska a paní kastelánky spuštěn web zámku Humprecht. Na stránkách www.humprecht.cz najdete vše podstatné, co se zámku a dění na něm týká.

*Jan Janatka
místostarosta*

SE SOBOTKOU NEJEN O SOBOTCE

AP: I když ti říkám Honzíku, v první otázce mi připadá příhodnější oslovit tě poněkud nepěkně: Sobotko, jaký je tvůj vztah k Sobotce?

JS: V rozhovoru pro sobotecký časopis se sluší říct, že veskrze kladný.

AP: Nyní však již vážně. Jak moc ji znáš?

JS: Byl jsem tu mnohokrát, poprvé nepochybně s rodiči jako malý kluk, neboť Český ráj byl oblíbeným cílem jejich výletů, bydleli jsme tehdy v Popovicích u Jičína. Už žiji padesát let v Olomouci, ale do rodného kraje se rád vracím. Sobotku jsem několikrát navštívil o dovolených nejen s ženou a dcerami, ale už i s vnoučaty. S nimi jsme naposledy podnikli pěší túru z Dolního Bousova přes Podkost do Sobotky. Není mi neznámá literární a kulturní tradice města, na Humprechtu si pamatuji ještě expozici Čtyři ze Sobotky. Musím přiznat, že jsem se nikdy nezúčastnil Šrámkovy Sobotky, zato opakovaně byla její účastnicí moje žena se svými studenty z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Abych nezapomněl, dvakrát jsem zde byl na setkání Sobotků.

AP: Není tedy náhodné, že místem jedné z tvých pohádek o čertu Pepiášovi je Sobotka?

JS: Příběhy pohádkových knížek o Pepiášovi jsou umístěny do Jičína a blízkých míst, která mám rád. A Sobotka k nim patří. Soboteká pohádka o zlých skřítcích, kteří se nakonec polepšili, se odehrává ve škole, ale hlavní hrdina navštívil i místní cukrárnu. Ta na mě kdysi udělala dobrý dojem, takže tam při každé návštěvě města zajdu na zmrzlinu.

AP: Jsem z Malechovic, takže prosím...

JS: Před čtyřmi lety jsem při příležitosti čertovské svatby v Malechovicích, součástí programu festivalu Jičín – město pohádky, rád napsal příběh Jak Malechovice skrz Alenčinu čertovskou svatbu k slávě přišly a k loňskému Dračímu dni pohádku O malechovickém drakovi. Musím tvým Malechovicím složit poklonu, svým kulturním a společenským děním patří přinejmenším do publikace 1000 NEJ České republiky. A to nejsou obcí, ale pouhou její částí, ve které, pokud vím, kolísá počet obyvatel kolem patnácti!

AP: Nejsi pouze autorem pohádek...

JS: Dosud mně vyšly tři sbírky aforismů (celkem jich je na dva a půl tisíce), jedna z nich již byla vydána také v polštině a vydání zbývajících dvou se v Poznani připravuje. Nedávno byly moje aforismy, které jsou součástí antologie M. Huptycha a J. Žáčka *Nezabolí jazyk* od dobrého slova, přeloženy také do italštiny.

AP: Ohřeji si nyní svou polívčičku jako knihovnice. Jaký máš vztah ke knihovně?

JS: Léta jsem se zabýval tzv. starší českou literaturou, tedy díly vzniklými zhruba do konce třetí čtvrtiny 18. století, mj. jsem z této oblasti napsal rigorózní práci a také jsem se podílel na přípravě několika edic pro někdejší nakladatelství Odeon. Rád vzpomínám na nespočet času, který jsem proseděl v příjemné atmosféře studovny Vědecké knihovny v Olomouci nad starými tisky a doma nad odbornou literaturou. Pro lepší představu – příprava nejnáročnější edice znamenala vzít do

ruky stovky knih. Poté, co vyšly moje pohádkové knížky, poznávám při besedách s dětmi městské a obecní knihovny a obdivuji jejich bohaté kulturní aktivity. Když jsem se seznámil s akademickým malířem Jiřím Fixlem, ilustrátorem „Pepiáše“, pochvaloval si, že jezdí do knihoven rád, protože knihovnice jsou příjemné a sympatické dámy. Mohu to jenom potvrdit.

AP: Prozrad' našim čtenářům, co právě čteš.

JS: Z beletrie jsem naposledy přečetl Vieweghovu *Mafii* v Praze a nyní mám rozečtený soubor studií Petra Čorneje *Světla a stíny husitství*.

AP: Oblíbení autoři?

JS: Jejich výčet by byl nezáživně dlouhý, z každého žánru je jich řada, a proto se s dovolením omezím na odpověď, kterou dávám dětem na jejich otázku na mou nejoblíbenější pohádku v dětství. Byla jí knížka Vladislava Vančury *Kubula* a *Kuba Kubikula*.

AP: A nějaký čerstvý kulturní zážitek?

JS: Mohu jich uvést dokonce víc, a to díky České televizi, která od počátku roku uvádí na svém programu ČT 2 cyklus Velikáni filmu. Fellini, Vláčil, Godard, Zeffirelli, Buñuel, Forman..., k tomu není co dodat.

Jan Sobotka (1944) je jičínský rodák, absolvent češtiny a historie na Filozofické fakultě UP v Olomouci, dlouholetý ředitel olomoucké obchodní akademie, aforista a autor pohádek.

*Za ZŠS se ptala a za odpovědi děkuje
Alena Pospíšilová.*

VZPOMÍNKA NA JULII CHARVÁTOVOU (14. 4. 1912 – 12. 6. 1994)

Pokaždé, když jedeme do Sobotky, jedeme jakoby domů. I když už uplynulo tolik vody času, není možné jinak, protože takovým domovem je člověku místo, kde zakořenil kus jeho srdce. A dobře tomu tak! Takové místo si nosíme v sobě a do takových míst, která tak citlivě nazýváme, jezdíme jako k prameni živé vody. Stačí pak jen kapka a rozezní širokou řeku vzpomínek. Otevře to nádherné bohatství, které, umí-li s ním člověk hospodařit, násobí, klene a košatí jeho život.

Jednou z těch silných vzpomínek jsou pro nás dodnes nezapomenutelná a stále živá setkání s paní Julií Charvátovou, skvělou recitátorkou, ale především naší milou paní Julinkou. Jakoby to bylo včera!

A proto...

Naše milá paní Julie, píšeme Vám poděkování a dodatečné vyznání, upřímné vyznání těch, kteří před čtyřiceti lety jako mladí dvacetiletí přijížděli poprvé do Sobotky. Dychtiví, nadšení, plní očekávání, rok po roce, a dodnes. Vyznáváme se, tím více právě dnes, ze společné velké lásky k Šrámkově Sobotce,

že právě díky jí a Vám jsme našli tu jednu z velkých a krásných cest, po které dnes tak rádi chodíme, na níž tak rádi setrváváme a chceme nadále zůstat.

foto: Marta Nováková

Byla to právě Šrámkova Sobotka a Vy, ta jedna z hvězd, z níž nám zazněla vždy odpověď. Odpověď na naše záhady mládí, nečekané radosti, ale i soužení a dnes i starosti života. Stačí se jen na chvíli zastavit a zaposlouchat do poezie a kouzla toho krásného, procítěného času. A posilující bylo, a dodnes je, z toho všechno. Nelze vše vyjmenovávat...

Ale přeci, alespoň maličkost, paní Julie, vzpomínáte na neopakovatelnou atmosféru večerů, kdy jsme po Vašich vystoupeních vyšli společně na Humprecht a na jeho schodech do noci zpívali, pak pokračovali cestou k Semtinské lípě, recitovali, a toto mladé nocturno završili přátelským posezením v restauraci na Podkosti? A kolik už to bylo hodin? Na čas jsme nehlédli. A pak cesta zpět? Bosky, aby boty netlačily, a Vy rovněž, a k tomu v bílých krajkových šatech s červenou růží, to aby čas po Vašem vystoupení nemusel čekat.

A Sobotka byla ještě krásnější, když jsme se do ní za prvního rozbřesku nového dne vraceli, všichni společně, ještě krásnější a mladší... Ach, vy krásné chvíle pošetilosti mládí!

Živote, díky ti za ně, díky za všechny ty krásné chvíle soboteckých dnů plných nádherných setkání a neopakovatelných zážitků. Díky za kus krásného života!

Naše paní Julie, Julinko, díky za vše. A díky Vám dodnes... stále mladá generace.

Marta a Jaroslav Novákoví

JOSEF TANEČEK PRVNÍ KRONIKÁŘ OBCE VESEC U SOBOTKY

Pan Josef Taneček se narodil před 130 lety, 16. března 1882 ve Vesci v domě č. 8 jako poslední ze tří sourozenců. Měl starší sestru Barboru a bratra Františka, který zůstal v č. 8. Josef se 16. července 1907 oženil s Františkou Ježkovou, dědičkou usedlosti č. 3, a tam spolu hospodařili.

V roce 1923 byl zvolen obecním kronikářem, velmi ho to potěšilo. Při zakládání kroniky úzce spolupracoval se svým bratrancem Janem Bedřichem Novákem, rodákem z blízkých Malechovic, který byl ředitelem Zemského ar-

chivu. Kronika je velice přehledně uspořádána, psaná krásným rukopisem i slohem, a do dneška do ní doplňujeme údaje o majitelích usedlostí.

Ke konci života mu pomáhala se psaním paní Marie Folprechtová, sestra jeho snachy. Folprechtovi se přistěhovali do č. 3 ze Spyšové v roce 1947, když v roce 1941 paní Folprechtová ovdověla a zůstala sama s malými dětmi. Pomáhali paní Tanečkové hospodařit

Josef Taneček zemřel v 75 letech 8. února 1957. U svaté Trojice se s ním loučil pan Josef Macoun z č. 9, poz-

dější kronikář, a mnoho občanů. Jak nejlépe pana Tanečka představit? Necháme ho, ať to udělá sám, ocitujeme úvodní zápis z kroniky:

Usnesením zdejšího obecního zastupitelstva dne 15. dubna 1923 byl jsem pověřen, bych zastával úřad obecního kronikáře. Jmenuji se Josef Taneček, rolník z č. 3, narozen 16. 3. 1882 ve Vesci č. 8, náboženství římskokatolického.

V politickém životě patřím k Republikánské straně venkovského a malorolnického lidu. Prošel jsem pět

obecných a tři měšťanské třídy školy v Sobotce, načež jsem se věnoval rolnictví. Na 21 letech byl jsem odveden k vojsku a sloužil jsem tři léta u 74. pěšího pluku v Liberci. Navrátil jsem se ze služby vojenské, přičemž jsem se do č. 3. Na 32 letech byl jsem jako záložník povolán mobilizační vyhláškou do války, ze které jsem se vrátil 21. října 1915 jako invalida, a do skončení války jsem již zůstal doma. Na 41 letech byl jsem zvolen kronikářem. Podjal jsem se úkolu toho ne bez obav, budu-li moci úlohu mně uloženou řádně plnit. Poněvadž zdejší občané velice málo z minulosti obce věděli, obrátil jsem se na svého bratrance Jana Nováka, který toho času

ředitelem Zemského archivu byl, by mně něco o Vesci z minulosti pověděl, což on s radostí učinil a zaslal mi řadu výpisů týkajících se zdejší obce, které jsem nechal zvlášť svázat a ku pamětní knize jsem přiložil. Potom jsem důkladně pročetl a prostudoval knihu o Kosti od Josefa Peška, ve které jsem dosti zajímavých dějin týkajících se naší obce shledal. Rovněž starou pamětní knihu veseckou jsem prohlídl a její záznamy jsem, pokud to šlo, přepsal do nové pamětní knihy.

Z výpisu ze Zemského archivu jsem vypátral, kdo zde v kterém čísle od konce 16. století bydlil. Vše jsem, pokud mi moje vědomost stačila, dohromady se-

stavil a srozumitelně sepsal. Zde na prázdninách dluhého člena Národního divadla pana Merhauta jsem poprosil, by mně všechny zdejší stavení ofotografoval, což on s radostí učinil, a já jsem z nich fotografické album. Pan Jaroslav Hortlík, stavitel v Sobotce, nakreslil nám do této knihy polohopisný plán a přední stranu nám umělecky vyzdobil, za což výše zmíněnému srdečně děkuji. Čtenáře této knihy pak prosím, by mně prominuli, kdyby snad sloh nebo pravopis poněkud pochyben.

Josef Taneček

Zpracovala Marie Šimůnková,
kronikářka, Vesec

KVĚTOSLAV FRYŠNÝ

V pátek 2. března 2012 se rodina, přátelé a sousedé rozloučili v jičínské smuteční síni s panem Květoslavem Fryšným z Libošovic, široké veřejnosti známým kulturním organizátorem a divadelním režisérem. Zemřel 27. února 2012 ve věku 86 let. Životní osudy a přínos pro společnost zhodnotila ve smutečním projevu paní učitelka Hanyšová mimo jiné slovy:

„Byl člověkem, který celý svůj život zasvětil lásce k vlasti, Českému ráji a Libošovicím. Jeho sousedé si nesmírně vážili práce, kterou pro obec vykonal, a také mu za ni děkují. Předností pana Fryšného byla pracovitost, obětavost, přátelství a láska. Schopnost pomáhat

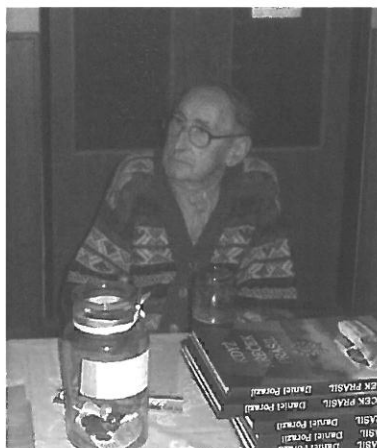

foto: Pavel Pospíšil

všem lidem, rozsévat kolem sebe radost, pohodu a štěstí. Dcera Ludmila s rodinou mu pak byla nápomocná v období, kdy pomoc potřeboval. Zesnul tiše, obklopen láskou svých drahých. Kniha jeho života se uzavřela. Nechť jeho duše najde klid v náručí věčnosti.“

„Víte, já mám lidi rád, ...“ řekl pan Květoslav Fryšný novináři a fotografovi Pavlu Charouskovi v listopadu 1977 v rozhovoru, který se stal součástí dokumentárního projektu 100 Čechů Českého ráje. Následně byl otištěn ve druhém čísle ZŠS 1998. Vyhledat rozhovor lze i na webových stránkách www.turnovskovacki.cz.

MAPOS

ŠTEFAN V SOBOTCE!

Dne 25. února se již tradičně konal Jivínský Štefan, tentokrát v obci Slatiny. Co znamená Jivínský Štefan? Je to neoficiální soutěž a celookresní setkání lidí činných v kultuře, aby se poznali, diskutovali mezi sebou a bavili se. Nejdůležitější je vyhlášení vítězů Jivínského Štefana.

Soutěží se ve dvou kategoriích:

I. kategorie – za významný kulturní počín uplynulého roku

II. kategorie – za dlouhodobé zásluhy

v kultuře. Vítězové přebírají ocenění – dřevěnou sošku Jivínského Štefana (návrh a realizace manželé Lhotákové).

S myšlenkou na zrod Jivínského Štefana přišel ing. Bohumír Procházka, který ho s několika pomocníky organizuje dodnes. Letos se konal již 16. ročník. Nominaci s odůvodněním a charakteristikou činnosti může poslat každý, kdo ví o vhodném kandidátu. Vítěz I. kat. je vylosován, o vítězi II. kat. rozhoduje porota složená ze zástupců z různých částí okresu.

I. kategorie – bylo vylosováno Karmelitánské knihkupectví v Jičíně s vedoucí B. Korbelařovou, která kromě prodeje knih organizuje besedy s různými osobnostmi ze světa vědy a kultury.

II. kategorie – vítězem se stala Šrámkova Sobotka.

Jsme rádi. Naše Šrámkova Sobotka – festival české řeči a literatury s celonárodní působností – si ocenění zaslouží. Pořadatelé již 55 let vytrvale ochraňují a rozvíjejí básníkův odkaz. Pomáhají nacházet novým generacím poetický a mnohostranný pohled na svět kolem nás.

Celý týden se v Sobotce konají přednášky se vztahem k mateřštině nebo k literatuře. Probíhají divadelní představení, autorská čtení, výstavy, koncerty. Pozoruhodné jsou tvůrčí dílny učitelů, studentů a dětí. V r. 2011 proběhl 55. ročník s názvem Mýtus v literatuře. Šrámkova Sobotka získala ocenění díky nominacím učitelů, kteří k nám jezdí na učitelskou základnu.

Program slavnosti měl na starosti ředitel málotřídní školy ze Slatin M. Procházka se svými žáky. Dvojice žáků program vtipně moderovala. I když byl poměrně dlouhý, nikdo se nenudil.

Setkání se konalo v sále místní restaurace. Setkali jsme se s velmi přátelskou atmosférou. Nejen škola, zdálo se, že celá vesnice se do příprav na Štefana zapojila. Vítal nás pan starosta, byl i členem poroty. Ženy (snad maminky žáků) napekly množství různých koláčů a připravily chleby s pomazánkami.

Před 4 roky se konal Jivinský Štefan v sokolovně v Sobotce. Byl rovněž velmi dobře připraven.

Marie Sekerová

KRAJANSKÉ HROBY

foto: Hana Kábová

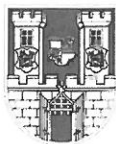
V dnešním pokračování našeho seriálu se opět vrátíme na pražský Vyšehrad. Mezi honosnými hrobkami při hřbitovní zdi se nachází i místo posledního odpočinku rodiny Novákovy. A protože si v těchto dnech připomínáme „kulatá“ výročí dvou známých příslušníků tohoto rodu, zastavíme se zde.

Prvním z nich je továrník **Josef Vincenc Novák**. Narodil se v Sobotce před 170 lety, 17. března 1842. Byl zakladatelem pražské strojírny Novák a Jahn, která se specializovala na výrobu zařízení pro pivovary a podobné podniky a byla známá daleko za hranicemi. Novák proslul i jako mecenáš umění, vybudoval si

krásnou obrazovou galerii a působil v pražském zastupitelstvu a v mnoha kulturních institucích, zvláště v Družstvu Národního divadla. Po celý život nezapomínal na své rodiště, mj. obohatil výzdobu soboteckého chrámu. Zemřel v Praze 10. června 1918.

Jeho syn **Ladislav Novák** se narodil před 140 lety, 5. dubna 1872. I on vystudoval techniku a pracoval v rodinném podniku. Ovšem přitahovala ho politika a kultura. Za 1. republiky byl dlouholetým poslancem a ministrem průmyslu, obchodu a živností. Napsal asi padesát knih – divadelní hry, libreta, vzpomínky i prózu a verše. V mládí pobýval často v Sobotce u příbuzných, spolupracoval s divadelními ochotníky (některé jeho hry tu měly své premiéry) a dokonce roku 1906 uspořádal motocyklové závody. Ze Sobotecka volil často náměty svých prací, zvláště těch vzpomínkových. Později rád pobýval v Sedmihorkách, kde se zúčastnil i archeologických vykopávek. Zemřel 29. srpna 1946.

K. B.

PAN DĚKAN ThMgr. ZDENĚK MARYŠKA OSLAVIL OSMDESÁTINY!

Od srpna 1990 s námi v Sobotce žije duchovní správce kostela sv. Maří Magdaleny a sobotecké farnosti pan Zdeněk Maryška.

Ač se narodil 12. dubna 1932 v Praze, dětství a školní léta prožil s rodiči a bratrem v Železném Brodě. Po ukončení středoškolských studií v roce 1951 nastoupil na Bohosloveckou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, vysokoškolská studia dokončil v Litoměřicích. A v červnu 1955 byl vysvěcen na kněze.

Pan Maryška nejprve působil jako kaplan v Březně u Mladé Boleslavi, potom dva roky v Bečově u Mostu a následně se od roku 1958 přesunul na 17 let na farnost Tanvald, odkud zajišťoval bohoslužby i v okolních farnostech, kam každou neděli dojížděl. Od roku 1975 začal spravovat pohraniční farnost Jiříkov, kam náleželo i poutní místo Filipov. Zdejší velkou baziliku s poutní kaplí, které byly v dezolátním stavu, se panu Maryškovi s pomocí finančních darů českých, ale zejména německých poutníků, podařilo zevně i uvnitř kompletně opravit ke 100. výročí posvěcení. Slavnosti se kromě velkého množství českých, německých i polských poutníků zúčastnil i kardinál František Tomášek.

Přibližně v té době začal v Sobotce s opravou kostela mladý salesiánský kněz, pan Petr Němec. Započal opravou střechy, výměnou některých prohnilých trámů a pokládáním nové měděné krytiny. Pomáhali brigádníci ze Sobotky, ale i mladí z různých míst republiky, řemeslníci byli ponejvíce z Moravy.

Přichází sametová revoluce a v roce 1990 je pan Němec odvolán do Teplic, kde se připravuje na své misijní působení v nově zakládaném salesiánském centru v Bulharsku. Z Jiřikova do Sobotky přechází počátkem srpna 1990 pan Zdeněk Maryška. Unaven ze zajišťování předchozí velkých a nákladných oprav na-

stupuje do místa, kde se však odpočinku od oprav nedomá. V roce 1991 se dokončují práce na střeše kostela, následně se staví lešení, obnovuje se vnější omítka, instaluje se elektrické ovládání zvonů. Od konce roku 1993 se kostel uzavírá, aby mohla být provedena generální oprava interiéru. A opět se staví lešení, opravují se zdi, omítky, pracuje se na nové elektroinstalaci, restaurují se barokní sochy z oltářů, nakonec se maluje a následuje dvoudenní úklid kostela řadou brigádníků.

Většina lidí očekávala, že díky změně politického systému vše půjde mnohem snáz. Po revoluci bylo sice jednodušší sehnat firmu na provedení jakékoliv odborné práce, ale nebylo snadné tyto práce zaplatit. Peníze na opravu kostela odnikud proudem netekly. O každou korunu se muselo krok za krokem žádat, denně podstupovat boj s mnohdy nesmyslnou administrativou, riskovat. Ale obrovské úsilí se nakonec vyplatilo. Panu děkanovi a všem, kteří mu tehdy pomáhali – ať už soboteckým občanům, vedení městského úřadu, stavebním a restaurátorským firmám, které musely čas od času počkat na za-

placení, přátelům z Wadrillu a Wadernu z Německa, kteří přispěli významnými finančními částkami – těm všem je zapotřebí poděkovat za dílo, které svým obsahem přesahuje hranice Sobotky a dlouhá léta bude sloužit příštím generacím.

24. srpna 1996 pan děkan Zdeněk Maryška organizačně zajišťuje velkou slavnost ke čtyřstému výročí posvěcení našeho kostela, které se účastní i pražský arcibiskup, kardinál Miloslav Vlk. Od toho času je chrám sv. Maří Magdaleny využíván nejen k bohoslužbám, ale i k jiným kulturním akcím. Každoročně je v něm pořádán koncert duchovní hudby v rámci festivalu Šrámkova Sobotka, v době prázdnin se zde pravidelně konají varhanní koncerty.

U příležitosti významného životního jubilea 80 let chceme panu děkanovi poděkovat za vzornou péči o dominantu města Sobotky, umělecky cennou a krásnou stavbu – chrám sv. Maří Magdaleny. Dále pak za všechny kulturní akce pořádané během jeho už více jak jednadvacetiletého působení zde (poutní zájezdy, setkání s významnými osobnostmi, např. s panem profesorem Tomášem Halíkem, pěvcem Eduardem Hakenem aj.), za pomoc při budování Domova pokojného stáří v budově bývalé fary v Libošovicích, za podporu přátelství s družebními městy v Německu a Polsku a za veškerou duchovní službu občanům farností Sobotky, Libošovic, Dolního Bousova a Řitonic. A také za vydávání časopisu Sobotecký farník.

Za to vše i za mnohé další tímto panu Maryškovi děkujeme a do příštích let mu přejeme pevné zdraví a hodně sil těla i ducha do jeho další činnosti!

Město Sobotka a KDU-ČSL v Sobotce

ZDENĚK NEJEDLÝ A JŮVOVI

Letošní kulaté 50. výročí úmrtí hudebního vědce a politika Zdeňka Nejedlyho připadá na 9. březen 2012. Zároveň si můžeme připomenout, že 7. března 1932, tedy před 80 lety, zemřel jeho švagr Jan Jůva, manžel Nejedlyho sestry Boženy. Ta se narodila 23. července 1879 v Litomyšli a zemřela 27. dubna 1940 v Opočně, kde žila u své dcery.

Jan Jůva byl po smrti Jana Macha dlouholetým ředitelem kanceláře Okresního zastupitelstva v Sobotce (1905-1928). Po likvidaci samosprávného okresu přešel do Jičína jako rada politické správy, ale již po čtyřech letech, 7. března 1932, tu zemřel ve věku 53 let. Na pohřbu ocenil jeho zásluhy okresní hejtman Alois Sluka a bývalý sobotecký okresní starosta František Havlík. Jůvova urna byla v roce 1937 uložena na soboteckém hřbitově, kde již od 7. listopadu 1912 odpočívaly i tělesné pozůstatky jeho starší dcery Boženy. Urnu Boženy Jůvové-Nejedly sem jejich mladší dcera Zdenka Vintrová uložila 19. října 1950. Hrob je ve staré části hřbitova poblíž hrobu Pečova.

O vztahu prof. Zdeňka Nejedlyho k našemu kraji jsme již psali podrobně v prvním čísle Zpravodaje Šrámkovy Sobotky roku 1978. V Dětenicích měl rodové kořeny (narodil se tu jeho otec, učitel a hudební skladatel Roman Nejedly; rodný dům byl zbourán v květnu 1930), jeho kolegy a přáteli byli historici Josef Pekař a Josef Vítězslav

Šimák, přátelil se i s malířem Karlem Vikem, hudebním skladatelem Josefem Bo-

*Božena a Jan Jůvovi, 1903
(foto MÚA AV ČR, fond Zdeněk Nejedly)*

huslavem Foersterem, se spisovateli Josefem Štefanem Kubínem a Jarmilou Glazarovou, často pobýval v Turnově.

Právě z Turnova zajížděl od roku 1905 občas do Sobotky k Jůvovům a trávil tu u Štelovských pod bývalou poštou volný čas na letním bytě. Dokonce zde 25. března 1911 přednášel na schůzi uč-

telského spolku Budeč O lidové písni. Koncem roku 1923 vyjednával ředitel sobotecké školy Josef Bureš s Nejedlym další jeho přednášku pro Sobotku o Bedřichu Smetanovi; k té ale nedošlo. Také snaha o Nejedlyho příspěvek do sborníku k padesátinám Fráni Šrámka a Sdružení studujících soboteckých roku 1927 vyzněla naprázdno, i když se s Fráňou Šrámkem a Václavem Špálou znal.

Dne 2. července 1945 byl Nejedly jmenován čestným občanem města Sobotky a byla po něm přejmenována Jičínská ulice. Místní národní výbor se na něho několikrát obrátil se žádostí o pomoc nebo o radu. S uznáním se Nejedly vyslovil o úrovni Fejfarova dětského hudebního souboru. Snad naposledy byl v Sobotce na hřbitově 8. srpna 1954, kdy pionýři přebírali do své péče upravený hrob Fráni Šrámka. O tomto setkání píše hezky Jarmila Glazarová ve fejetonu Slavnost v Sobotce, otřeseném téhož roku v časopise Nový život č. 11, s. 469-476 (znovu roku 1973 v knize Místopis srdce, s. 59-63).

Hodnocení Zdeňka Nejedlyho je v současné době nelehké. Zůstává po něm dílo hodnotné (např. Dějiny Litomyšle, některé práce literárněvědné a hudebněvědné), zanechal i práce rozporuplné (Dějiny národa českého) a velmi záporné hodnocení si vysloužil třeba školskou reformou. Je však osobností, která si zasluhuje naši vzpomínku.

Karol Bílek

STO LET MUZEA V SOBOTCE - BEZ MUZEA

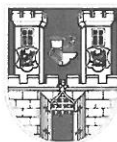
Oslavit sté výročí vzniku muzea v Sobotce je zapeklité. Není totiž snadné určit datum, ke kterému by se vztahovalo. Naši předkové se seznamovali s posláním muzeí od počátků národního obrození, zvláště od roku 1818, kdy bylo založeno Museum Království českého v Praze – dnešní Národní muzeum. Mnozí naši krajané přispívali do jeho sbírek – za všechny jmenujme alespoň vrchního z Kostí Josefa Limbeka, který tam poslal roku 1834 archeologické nálezy z Markvartic. Několik dalších se stalo členy muzejní Matice české a šířili české knihy. Libuňský jemnostpán Antonín Marek se

navíc stal roku 1863 předsedou Muzejní společnosti jičínského kraje. Mnozí studenti ze Sobotecka přinášeli možné muzejní exponáty do sbírek svých škol, zvláště do gymnázií v Jičíně a v Mladé Boleslavi. Po Čechách začala vznikat další muzea.

Teprve konec 19. století přinesl zvýšený zájem o muzeální památky i na Sobotecku. Bylo to podníceno myšlenkou uspořádání Národopisné výstavy v Praze. I v Sobotce se ustavil okresní odbor Národopisné výstavy, který zde uspořádal jako výsledek své úspěšné práce o posvácení roku 1894 velkou Národopisnou

výstavu a nejcennější nasbírané nebo zapůjčené exponáty zaslal o rok později na ústřední pražskou výstavu. Po jejím ukončení byla část darovaných předmětů dána do úschovy Městskému úřadu v Sobotce.

Již v této době se místní vlastivědní pracovníci včele s učitelem Antonínem Vojtěchem Sakařem obávali „nájezdů“ různých domácích i zahraničních agentů, kteří obcházel vesnice a za babku skupovali cenné památky. Když toto nebezpečí neustávalo, rozhodl se Sakař roku 1909 jednat. Svolal několik učitelů a soboteckých dam, postupně se přidali další

přední občané a po delších jednáních a sepsání stanov došlo k ustavení Muzejní společnosti, která 6. dubna 1912 – tedy před sto lety – otevřela Okresní muzeum v Sobotce. Bylo umístěno v okresním domě (dnes zdravotní středisko) v přízemí. Zásahu o jeho vznik měli kromě Sakaře zvláště obětavý Gustav Maštálka, sl. Růžena Černá, lékárník Jaroslav Macoun, učitelka Františka Řeřichová a mnoho dalších. Prof. Josef Hanuš dokonce napsal do Věstníku soboteckého rozsáhlý teoretický článek o poslání soboteckého muzea, v němž navrhol po vzoru Lázní Běláhořu i postavení zvláštní budovy pro ně. Vytipoval i místo: v Jičínské ulici u Šolcova pomníku, kde byla později postavena budova Okresní záložny hospodářské. Ale tak daleko finanční ani organizační schopnosti soboteckých muzejníků nesahaly.

Muzejní společnost pak v poměrném poklidu přežívala další roky. Obětavými pracovníky byli zvláště PhDr. Jaroslav Macoun, ředitel spořitelny Jaroslav Pelda, učitelky Gabriela Mačenkova, Marie Brixová aj.

Po otevření opraveného zámku Humprecht v srpnu 1937 se vynořila myšlenka přenést muzejní sbírky tam. K uskutečnění záměru došlo roku 1939, ovšem tím nastaly stále se zvětšující problémy. Nejprve docházelo ke sporům mezi Muzejní společností a jejím správcem sbírek v přízemí na jedné straně a Kruhem rodáků a přátel města Sobotky

a okolí jako tvůrcem černínské expozice v 1. poschodí na straně druhé. K tomu se přidružilo svérázné chování humprechtského kastelána – a přicházely stížnosti návštěvníků, řešené třeba až ústředním Svazem muzeí. Vše vyvrcholilo po politickém převratu ukončením činnosti Muzejní společnosti roku 1949 a předáním sbírek do majetku města, které pro vedení muzea vytvořilo muzejní komisi. Černínská expozice s Pamětní síní prof. Josefa Pekaře byla zlikvidována. V této době také začaly ztráty některých vzácných předmětů (staré hasičské stříkačky, hmoždíky pro slavnostní stělu apod.).

Sledovat podrobně další osudy soboteckého muzea není cílem tohoto článku. Stačí stručně konstatovat, že o sbírky se obětavě starali kasteláni Václav Jirků a František Brouček a že zásluhou Krajského muzea v Liberci došlo k reinstalaci vlastivědných sbírek v přízemí zámku (expozice od pravěku do roku 1848 podle scénáře Vladimíra Rudy), na niž navazovala od roku 1957 expozice Čtyři ze Sobotky v 1. patře, vybudovaná Památkem národního písemnictví. Muzejní sbírky se stěhovaly do části 2. patra, knihovna a písemnosti do Městského archivu. Pokus o částečnou obnovu černínské expozice byl ukončen instalací dělnického hnutí a současnosti, zbylý prostor byl určen pro výstavy. Posléze převzal správu Humprechta prof. Stanislav Balcar (a po něm jeho manželka

Dagmar a dcera PhDr. Dagmar Faměrová). Na zámku vznikla přitažlivá a pravidelně obměňovaná výstava dětské knihy nakladatelství Albatros. Muzejní sbírky se stěhovaly nejdříve po zámku, pak částečně do Šolcova domu, do zrušené školy v Markvarticích, až z větší části svou pouť skončily předáním do Okresního muzea v Jičíně (přičemž bylo dohodnuto, že se do Sobotky vrátí, když se pro ně nalezne vhodný objekt). Na Humprechtě zatím skončila také vlastivědná i literární expozice, Albatros i dělnické hnutí. Byla otevřena působivá černínská expozice podle scénáře Nadi Kubů doplněná výběrem nejvzácnějších předmětů z bývalého soboteckého muzea, které nainstalovali pracovníci jičínského muzea.

K pokusu o obnovu soboteckého Muzejní společnosti došlo v roce 1990. Byl jsem zvolen předsedou, dalšími funkcionáři byli dr. Karel Samšíňák, Petr Pfeifer a Jana Ouředníková. Pracoval jsem však mimo Sobotku a poznal jsem, že na dálku nemohu tak zodpovědnou práci dělat, takže jsem se funkce vzdal. A skutečně, tato spolková činnost se ve složitých podmínkách devadesátých let dělat nedala. Ovšem nebylo by marné, kdyby Sobotka o obnově svého muzea začala uvažovat. Třeba by si to mohlo vzít do náplně své práce nově vzniklé občanské sdružení Humprecht.

Karol Bílek

STO LET OD ÚMRTÍ PROF. ALEXANDRA BERNADRA

Před sto lety, 14. března 1912, zemřel v Táboře prof. Alexander Josef Bernard. Dnes už jeho jméno je téměř zapomenuto, dokonce i jeho hrob v Táboře je zrušen a nepodařilo se nám získat ani snímek místa posledního odpočinku tohoto čestného občana Tábora. Mohlo by se říci: Tak svět odpálčí...

Narodil se 22. ledna 1859 v Sobotce na náměstí v čp. 6 jako syn obchodníka Františka Bernarda, který se stal i starostou města, okresu a soboteckého Sokola. (I na něho jsme v Sobotce zcela zapomněli a před několika lety byl zrušen i jeho hrob ve staré části soboteckého hřbitova). Mladý Alexander po absolvování sobotecké školy vystudoval v Jičíně gymnázium, maturoval roku

1878 a pak se věnoval studiu přírodních věd na filozofické fakultě Univerzity Karlovy, které úspěšně dokončil. Již během studií se zapojil do kulturního dění v Sobotce, stal se roku 1877 spoluzakladatelem studentského spolku a aktivním organizátorem jeho prvního velkého činu – postavení pomníku básníku Václavu Šolcovi roku 1880. Zároveň také hrál divadlo, konal přednášky a již tehdy psal do jičínských novin – cenné jsou jeho články o botaničce Josefíně Kablíkové (Ženské listy 1880), o básníku Václavu Šolcovi (Kraňoně 1880) a rozsáhlý článek o Františku Matějoviči Vetešníkově v Kraňoně 1881.

Hned po studiích se stal suplentem a roku 1892 řádným profesorem tá-

borského gymnázia. Byl skutečně všestranným vědcem, znal dobře několik jazyků, zajímal se o archeologii a další vědecké disciplíny, hlavně byl ale výborným znalcem všech přírodovědných oborů a jejich dobrým a oblíbeným učitelem. Ne nadarmo jeho žák a pozdější spisovatel František Bernard Vaněk přijal při birmování jméno podle jeho příjmení. Stejně tak na něho vzpomínal i další jeho významný žák, sociolog Emanuel Chalupný (tuto kapitolu z jeho rukopisných vzpomínek jsme ve ZŠS nedávno otiskli).

Pro Tábor vykonal Bernard nesmírné množství užitečné práce. Pracoval v městském zastupitelstvu, byl spoluzakladatelem a předním spolupracovníkem

táborského muzea, psal do regionálních novin a výročních zpráv, působil jako okresní konzervátor památkové péče atd. Městu a okolí věnoval i své soupisy Klíč k určování lišejníků ... okolí táborského (1887 – na tomto díle spolupracoval s kolegou Josefem Novákem z Malechovic), Geologické útvary a horniny okolí táborského (1909), Nerosty okolí táborského (1908) a Jedlé houby okolí táborského (1910). Však byl za svou práci pro město zvolen necelý rok před smrtí, 5. listopadu 1911, čestným měšťanem Tábora.

Při tom nezapomínal ani na svůj rodný kraj, po Sobotce a okolí provedl v srpnu 1885 i svého kolegu, historika

českých hradů Augusta Sedláčka, jezdíval sem často, napsal záslužné životopisy svých krajanů prof. Františka Věnceslava Jeřábka a Josefa Jakubce atd. Jeho manželka Terezie věnovala později část písemných památek z jeho pozůstalosti soboteckému muzeu (dnes uloženy v Literárním archivu Památníku národního písemnictví).

Hlavním jeho odkazem je samozřejmě jeho dílo přírodovědecké. Napsal desítky knih a učebnic, nespočet studií a článků. K nejznámějším patří Obrázky z pravěku země české (1897), Lesnická botanika (1901), Atlas botanický, nádherný Atlas minerálů (1907), Klíč k určování nejobyčejnějších rostlin (1898),

Klíč, jímž určení lze stromy (1896); z učebnic Přírodopis živočišstva, Přírodopis rostlinstva, Nerostopis – každá v několika vydáních – atd. Nesmíme zapomenout ani na jeho překlad části Brehmova Života zvířat (i část tohoto díla přeložil malechovický Josef Novák) a řadu hesel do Ottova slovníku naučného. Přispíval i do předních českých časopisů (Vesmír, Osvěta atd.).

Je až neskutečné, kolik práce dokázal za svůj poměrně krátký život (53 let) vykonat. Opravdu bychom na něho neměli zapomínat – v Sobotce, v Táboře ani v celostátním měřítku.

Karol Bílek

VÁCLAV ŠEVČÍK OSLAVIL 80. NAROZENINY VÝSTAVOU V ZÁMECKÉ GALERII V JIČÍNĚ

Regionální muzeum a galerie v Jičíně uspořádalo ve dnech 24. února – 8. dubna 2012 výstavu z díla výtvarníka, knižního a propagačního grafika Václava Ševčíka jako důstojný dárek našeho regionu k jeho 80. narozeninám, které oslavil 27. března. Výstava představila průřez jeho celoživotní tvorbou, které dominují plakáty, knižní grafika a další formy užité grafiky.

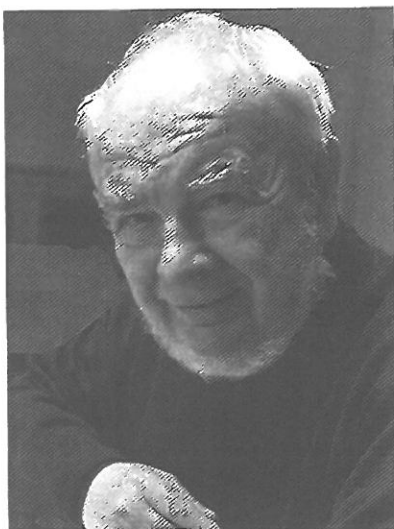

foto: Bob Pacholík

Ševčíkova práce i osobní život je spjatý s regionem Jičínska díky usedlosti Žďánek v Malechovicích. Jičínská výstava nabídla přehled jeho celoživotní tvorby. Václav Ševčík od 50. let navrhl záhlaví mnoha časopisů, zpracoval vý-

tvornou podobu řady knih a knižních obálek, divadelních programů a plakátů, graficky upravoval prestižní publikace pro četná nakladatelství, patnáct let tvořil plakáty a náročné katalogy pro Národní galerii. Vymýšlel četná loga a ex libris, je vynikající typograf. Ve volné tvorbě se vyjadřoval ke společenské a politické situaci v tehdejší Československu prostřednictvím politických plakátů. Pro Ševčíkův rukopis je charakteristické časté použití fotomontáže, koláže a další kombinace grafických technik.

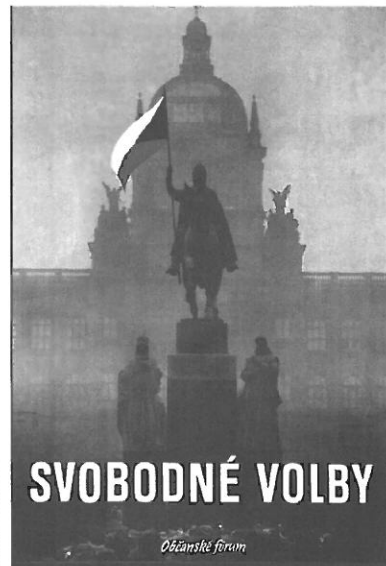
V našem regionu vytvořil např. plakát pro výstavu a oslavy výročí 375 let gymnázia v Jičíně a pro zámek Staré Hradky, logo Nadace rodného domu Fráni Šrámka v Sobotce, logo sobotecké Galerie na schodech, je autorem panoramatické kresby města Sobotka, jejíž výřez zdobí např. titulní stranu dvoměsíčníku Sobotecký farník, zpracoval grafickou úpravu knižní edice Jičínsko vydávané Knihovnou Václava Čtvrťka v Jičíně. Rovněž navrhl podobu vlajky a loga Občanského sdružení Malechovice, jehož je členem.

Z iniciativy tehdejší sobotecké knihovnice Aleny Pospíšilové proběhla v prosinci 1989 v předsálí spořitelny a poté v knihovně výstava samizdatové a exilové literatury, která se mohla uskutečnit jen díky laskavým zápůjčkám vzácných publikací Václava Ševčíka. Pro místní obyvatele nevidaná událost, pro Ševčíka jen detail v řadě občanských anga-

žovaných aktivit, jejichž popis by vydal na strhující román. Malou kapitolku z nich zveřejnil ve své knížce Na Babě 12 (1995).

Tématické výstavy z díla Václava Ševčíka mohla veřejnost zhlédnout ve Starých Hradech v letech 1990 a 1995, na Šolcově statku a v Knihovně Fráni Šrámka v Sobotce v roce 1998.

„Většina Ševčíkových prací, i když byly mnohdy určeny jen pro časově omezenou potřebu, nezestárne. Jsou výsledkem poctivé umělecké práce, která ani po letech neztratila na své hodnotě. Mají svůj vlastní osobitý rukopis a doku-

Svobodné volby (autor: Václav Ševčík)

mentují zároveň i vývoj a kulturní úroveň české užité grafiky. Stojí za to si je prohlédnout a seznámit s nimi i nejširší veřejnost," zve na jičínskou výstavu filmový historik a publicista Karel Tabery.

Vernisáž jičínské souborné výstavy proběhla v pátek 24. února v 16 hodin v zámecké galerii v Jičíně. Při slavnostním otevření výstavy promluvil jubilantův přítel, literární historik a kritik

Jaroslav Med, za klavírního doprovodu Markéty Maškové zazpívala lidové písně Veronika Vildmanová. Po vernisáži následovalo přátelské setkání u sklenky vína a beseda s Václavem Ševčíkem, kterou vedla emeritní sobotecká knihovnice a autorova sousedka z Malechovic Alena Pospíšilová. Produkci a instalaci výstavy na vysoké profesionální úrovni zajistila galeristka jičínského muzea Jarmila

Hakenová (rozená Nedomová z Dobšic). *Rozšířený text k životopisu a dílu Václava Ševčíka najdou čtenáři na:*
<http://www.muzeumhry.cz/cs/vystavy/aktualni-vystavy/216-vystava-vaclav-sevcik-nebo-ve-vypravne-mono-grafii-karla-taberyho-grafik-vaclav-sevcik-prostějov-2009>.

Alena Anna Kyselo, RMaG

NA KOHO MŮŽEME VZPOMENOUT LETOS NA JAŘE

V březnu (16.) už uplynulo 130 let od narození spisovatelky **Leontiny Mašíkové**. Žila v Lázních Bělehradě, kde jsme s ní o jedné ze Šrámkových Sobotek také besedovali. Byla to žena vskutku vzácná. – Rodácký pomník na hřbitově nás přiměl připomenout, že 12. března 1882 se narodil tvůrce jeho architektonického návrhu **Pavel Janák** a 14. února 1962 že zemřel tvůrce portrétních medailonů na něm sochař **Karel Pokorný**. – Steté výročí narození nezapomenutelné

Julie Charvátové připadá na 14. duben. Připomínáme ji samostatným textem. – Výročí úmrtí má v dubnu spisovatel **František Kožík**, s nímž jsme se v Sobotce setkávali častěji, jezdíval sem rád, pobesedoval, rád navštěvoval v zamyšlení sobotecký hřbitov. Zemřel 5. dubna 1997. O dvacet let dříve – 4. května 1977 zemřel herec **Karel Höger**. Za protektorátu hrál v Národním divadle Jana Skalníka ve Šrámkově Létu. – A ještě připomeňme dvojce půlkulaté narozeniny – 20. dubna

1907 se narodil pan **Josef Volf**, sobotecký rodák a patriot, osvědčený průvodce „šrámkovců“ po okolí Sobotky, propagátor rodného města a jeho rodáků. Dne 15. května téhož roku se narodil spisovatel **Miroslav Hanuš**, komeniolog, s nímž jsme tu také besedovali. Po blahopřát bychom měli **manželům Lhotákovým**. Renátka v květnu a Martin v červnu mají stejné životní jubileum. S oběma jsme se tu setkávali, oba náš region významně obohacují.

/AF/

KULTURNÍ KALENDÁŘ

- 13. 3. 1682 zemřel majitel kosteckého panství a stavebník zámku Humprecht hrabě Humprecht Jan Černín z Chudenic.
- 29. 3. 1752 usmýkal kůň u Samšiny soboteckého studenta Vincence Šulce.
- 1. 3. 1812 se narodil malíř Josef August Bubák, jehož Pohled na Sobotku z roku 1845 byl reprodukován ve sborníku Krajinou Českého ráje – Soboteko.
- 11. 3. 1872 se narodil patriarcha Československé církve Gustav Adolf Procházka, příznivec Sobotky, odkud měl manželku.
- 6. 4. 1872 zemřel samšinský učitel a kronikář František Janský.
- 12. 4. 1902 se narodil sobotecký malíř, architekt Antonín Klimeš.
- 4. 3. 1922 začalo v Sobotce hrát kino.
- 24. 4. 1922 se narodil sobotecký kulturní pracovník Přemysl Bureš.
- 10. 4. 1932 se narodil dlouholetý šéf mnichovohradištské tiskárny Josef Slavík, obětavý tvůrce mnoha soboteckých tisků.
- 10. 4. 1932 zemřel zakladatel sobotecké strojírny František Haken, původně kovář z Markvartic.
- 20. 4. 1942 zemřel sochař Alexander Zelinka, rodák z Markvartic.
- 29. 4. 1952 zemřel sobotecký lékař Jan Novotný.
- 28. 3. 1962 zemřel významný pedagog Václav Medonos, který učil i na Sobotecku.
- 24. 3. 1972 zemřel oseký rodák, vodácký reprezentant Václav Barcal.
- 6. 4. 1972 zemřel známý pedagog a kulturní pracovník našeho kraje Alois Fikar.
- 24. 3. 1982 zemřel sobotecký kulturní pracovník a předseda MNV Antonín Volf.
- 14. 4. 1982 zemřela šrámkovská herečka Máša Vodsedálková-Knittelová.
- 2. 4. 1992 zemřel sobotecký lékař a malíř Milan Tomášek.
- 2. 2. 2002 zemřel známý sobotecký sportovec, malíř a náš spolupracovník Přemysl Dolenský.
- 11. 4. 2002 zemřel sobotecký rodák, rozhlasový režisér Josef Melč.

K. B.

SLADKÝ ŽIVOT V CUKRÁRNĚ

Již neuvěřitelných dvacet let poskytuje široké veřejnosti pohostinné prostředí sobotecká cukrárna STÁZA u Stašků na náměstí. Byla otevřena 17. dubna 1992. Jedna z nejhezčích cukráren v širokém okolí vítá své návštěvníky k příjemnému posezení ve velmi vkusně vybaveném interiéru.

Vedle chladících pultů s několika druhy výborné a cenově přístupné zmrzliny mají labužníci výběr lákavých zákusků, několik druhů kávy, alko i nealko nápojů. Cukrovinky, ale i obložené chlebíčky doplňují výběr v širokém sortimentu. Úhledné prostředí s obsluhou velmi příjemných usměvavých hezkých mladých žen jsou předpokladem příjemného

posezení. Není proto divu, že toto prostředí přilákalo i nás dříve narozené. Cukrárna se nám stala místem krátkých denních posezení. Z boxu obsazeného ženami jsou slyšet úvahy nad jídelníčkem nastávajícího oběda. Diskuse nad večerním vysíláním doplňují informace o žhavých novinkách ve městě. Muži, sedící ve vedlejším boxu, probírají světové události a poté odcházejí s přesvědčením, že oni by byli schopni pozměnit naši zem v pozemský ráj, jen kdyby je k tomu pustili. Jakými problémy se zabývají a co řeší v dalších boxech ranní návštěvníci z řad později narozených důchodců, to zůstává pro zadní boxy tajemstvím. Ještě před polednem

dojde k vystřídání návštěvníků, ale úsměv a dobré slovo jak obsluhujících, tak majitelů zůstávají.

Nově otevřené prostory jsou upraveny pro malé návštěvníky. Tak se zde v dopoledních hodinách setkávají zástupci několika generací a všichni jsou spokojeni. V předzahrádce ozdobené květinami v pěkném počasí najdou občerstvení turisté a návštěvníci Českého ráje. Jejich spokojenost zvyšuje popularitu města Sobotky.

U příležitosti dvacátého výročí otevření a zprovoznění cukrárny STÁZA bychom chtěli poděkovat majitelům, popřát jim hodně zdraví a elánu do dalších let.

1. a 2. box dříve narozených

KNIHOVNA

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Dnes upozorňujeme na několik publikací vydaných v okolí. Především vyšla útlá knížka **Lukáše Martinky Dolní Bousov**. Kresby historické architektury (edice Mladoboleslavsko 2011, 78 s.). Je to soubor kreseb z Dolního Bousova a k němu náležejících obcí (Bechov, Svobodín, Horní Bousov, Ošovice, Střehom a Vlčí Pole), který zachycuje památkově chráněné i další zajímavé objekty – obytné domy, kostely, školy, kapličky, plastiky, stodoly i další stavby. Samozřejmě nechybí ani bousovská empirová radnice a krásně upravená bývalá fara. Kresby doprovázejí stručné texty s minimem nepřesností. Postrádáme snad jen mlýnské kolo střehomského mlýna Opočenských a také pohled na zámek ve Vlčím Poli je nevýrazný.

Tereza Dubinová a Pavel Jakubec jsou autory další zajímavé publikace.

Jmenuje se **Židé na Turnovsku** (Město Turnov 2010, 112 s., četné fotografie, v příloze plánek města a polské resumé, ISBN 978-80-254-8407-4). Zatímco Tereza Dubinová nás seznamuje odborně s židovskými reáliemi, Pavel Jakubec se věnuje historickým pasážím a podrobně dokumentuje vznik, rozvoj i zánik pro město důležité početné židovské komunity. Zvláštní pozornost je zaměřena na židovský hřbitov a dnes pietně obnovenou synagogu. Stručně jsou připomenuty i osudy židovského obyvatelstva z okolních obcí, zvláště z Hrdoňovic. Se zájmem se dovídáme, že v Rovensku se zachovaly doklady z roku 1583 o Židu Abrahamovi ze Sobotky nebo že na Malé Lhotě žili v 19. století Hellerovi.

Yvona Benčová je autorkou biografického slovníku **Osobnosti Novopacka** (Město Nová Paka 2011, 300 s.).

S úvodním slovem prof. Zdeňka Beneše a s nemalým podílem Bohuslava Benče jako redaktora vyšla přepychová publikace, obsahující 273 biogramů významných nežijících osobností se vztahem k Nové Pace, Pecce a nejbližšímu okolí. Výtečná je grafická podoba knihy s mnoha fotografiemi, kresbami a reprodukcemi. Kniha vznikla zkrácením elektronického díla manželů Benčových **Významné a zajímavé osobnosti Novopacka** (2002), a právě toto krácení je na řadě hesel znát.

Z osobností se vztahem k Sobotce je uveden hodinář Jan Prokeš (s fotografií), do Sobotky jezdil i básník Ivan Suk a učil zde Václav Vaníček. Naopak chybí sobotecký obchodník a průkopník letectví František Šachmajer; zařazení by si zasloužili i učitel Vladimír Holman, archivářka Božena Johnová a lidický farář Josef Štemberka.

24. svazek vlastivědného sborníku **Z Českého ráje a Podkrkonoší** obsahuje mj. dva menší články Karola Bílka Mládí Bohuslava Raýmana a jeho vztah k Sobotce, připomínající nedávné sté výročí úmrtí věhlasného soboteckého rodáka, a 100. výročí úmrtí Julia Pažouta, titulárního ředitele Zemského archivu, který rodově pocházel z Horního Bousova. Za připomínku stojí i dvousvazkové

supplementum tohoto sborníku s názvem **Karel Jaromír Erben** a úloha paměťových institucí v historických proměnách (ISBN 978-80-86254-22-7, vydal Státní okresní archiv Semily 2011, 328 a 256 s.), kde najdeme materiály ze stejnojmenné vědecké konference, konané v loňském roce na Malé Skále.

Pokud si chcete hezky zavzpomínat na nedávnou dobu a přitom se do-

zvědět spoustu zajímavostí, vezměte si do rukou knihu **Ladislava Špačka Deset let s Václavem Havlem** (Mladá fronta Praha 2012, 230 s.). Najdete tu i mnoho fotografií a dozvíte se o nelehké práci tiskového mluvčího pana prezidenta. Pro podpis autora jste si mohli zajít 6. dubna navečer do Libošovic.

Karol Bílek

ČTENÍ S POHÁDKOVOU BABIČKOU

Ve dnech 22. a 29. března se v sobotecké knihovně konalo „čtení s pohádkovou babičkou“ určené dětem od 3 let.

Na první den jsem vybrala knížku „Kocourek se vrací“ od Michaely

Hrachovcové, o týden později si děti samy vybraly knížku „Krtček a autíčko“ od Zdeňka Milera.

Výběr druhého titulu byl zřejmě do značné míry ovlivněn hlavně tím, že

mezi posluchači převládali chlapci.

Touto cestou bych chtěla poděkovat **Pohádkové babičce** v podání paní **V. Bočkové**.

NOC S ANDERSENEM

I v letošním roce se sobotecká knihovna stala součástí celosvětového projektu „Noc s Andersenem“. Žáci druhých tříd ZŠ Sobotka přespali v noci z 30. na 31. března v městské knihovně, celkem se letos sešlo 30 odvážných spáčů.

Noc jsme zahájili procházkou k Humprechtu a následnou návštěvou horolezecké stěny. Po hodinovém řádění

jsme se vrátili do knihovny, kde jsme si napřed říkali hádanky a poté si společně přečetli knížku „Začarovaná třída“ od Ivony Březinové. Děti se rozdělily do 5 skupin a společně vypracovaly čtenářský kvíz. Následovala stezka odvahy, které se nakonec zúčastnili všichni spáči. Přestože děti odcházely unavené, tvářily se spokojeně. Dle jejich reakcí se jim spání v knihovně moc líbilo.

Tímto bych chtěla poděkovat všem maminkám, které nám nocování zpříjemnily sladkým dortíkem.

Samozřejmě nesmím zapomenout na své pomocníky Adélu a Pavla a na Denisu s Patrikem – upíry, kteří udělali stezku odvahy ještě zábavnější.

Děkuji a příští rok snad opět na přespanou!

knihovnice Pavlína Havlová

KNIŽNÍ NOVINKY

Knížní novinky

Vzpomínková kniha - Václav Havel – prezident, disident, dramatik

D. Laňka: Štěpánkovi - Zdeněk, Jana, Martin a Petr v divadle, ve filmu, v životě

J. Mára: Ve stopách Vikingů

J. Mára: Tajuplná Afrika

Dětská literatura

L. J. Smith: Upíří deníky

Ch. Paolini: Inheritance

I. Pallaiová: Hádanky a písničky pro dětičky

J. Němeček: Poklad Aztéků (Čtyřlístek)

E. Barska: Neobyčejná místa na Zemi

DĚTSKÁ UMĚLECKÁ ČINNOST

50 LET RECITAČNÍHO STUDIA ŠRÁMKOVA DOMU

Možná by vás ani nenapadlo, že sobotecký recitačně-divadelní soubor letos dosáhne již padesáti let své existence. V životě člověka znamená padesát let hodně, v životě dětského a studentského recitačního a divadelního souboru se jedná o záležitost téměř nevídanou. V Čechách byste souborů, které se od svého založení stále drží na špičce svého oboru, napočítali na prstech jedné ruky. A právě mezi ně patří i ten náš sobotecký.

Recitační studio bylo založeno 6. října 1962 jako původně tříletý kurs uměleckého přednesu. První, kdo se ujal vedení, vedle paní profesorky Marie Hejnové, byla herečka Eva Seemanová. Základem jejich schůzek bylo cvičení jevištní řeči, přednesu a základy klasické i moderní literatury. To vše zůstalo náplní práce souboru dodnes, i když v poněkud jiné podobě. Metodika a hlavně adresnost se od té doby značně změnily. I další umělečtí vedoucí RSŠD jsou osobnosti zvučných jmen a velkých pedagogů: Jiří Paďour, Jaroslav Chřpa, Václav Martinec,

Eva Pašková, Jiří Hraše, Dana Musilová, Hana Glancová, Otto Liška, Marta Hrachovinová, Eva Hrubá, a především Šárka Štembergová, která vedla dětskou přípravku Recitačního studia Šrámkova domu téměř dvacet let. Položila tak

alespoň některé: Olga Bičíšková, Dušan Fiedler, Petr Pfeifer, Marie Fialová, Alena Ulmanová, Alena Pospíšilová, Martin a Romana Sittovi, Jan Bílek a mnozí další.

pevné základy pro současnou práci souboru.

Z řad našich recitátorů vzešlo během existence souboru již mnoho umělecky činných osobností. Získané zkušenosti jim pomohly k dalšímu studiu, práci nebo alespoň širšímu uměleckému rozhledu. Bez nároku na úplnost zmiňme

50 let je významné výročí, a proto jsme se jej rozhodli oslavit. Dohledat všechny bývalé členy souboru je velmi obtížné, za ta léta se jedná už o dlouhou řádku jmen. A proto Vás, bývalí členové, prosím – přihlaste se mi. Přijďte toto výročí oslavit s námi během festivalu Šrámkova Sobotka na zahradu Šrámkova domu odpoledne 1. července 2012. Původně malá zahradní slavnost může Vaší přítomností přerůst i v mnohem větší, pro mnohé z nás jistě neopakovatelnou a nezapomenutelnou, událost.

Pevně věřím, že se rádi potkáte s ostatními členy a také využijete možnost posoudit, kam se za ta léta práce náš soubor posunul. Srdečně samozřejmě zveme i širokou veřejnost.

*Lada Blažejová,
umělecká vedoucí ŠSD*

STUDIO ŠRÁMKOVA DOMU PODRUHÉ

Ráda bych se s vámi podělila o úspěchy našeho dětského divadelního souboru. Studio Šrámkova domu letos pracuje ve třech odděleních a přesto navzájem propojených skupinkách, které zahrnují členy v rozpětí věku 5 až 17 let. Letos nejmladší členové souboru představili Neposlušná kůzlátka od Františka Hrubína a svou přirozenou hravostí, autentičností a i prací s hlasem okouzlili porotu okresního kola Přehlídky dětských divadelních a loutkářských souborů Dětská scéna 2012. A ta je poslala do krajského kola v Hradci Králové.

Do krajského kola postoupila také druhá skupina souboru, která letos hraje povídku na korejské lidové motivy Nejlepší střelec. Inscenace, která na vás dýchne atmosférou Dálného východu

a vtípem pramenícím nejen z textu, ale i z herectví jednotlivých aktérů. Ve výsledku pak působí kompaktně a velmi svěže.

Třetí skupina souboru letos spolupracovala se Základní uměleckou školou v Sobotce a musím říci, že jak spolupráce se sborem Nota pod vedením paní učitelky Zdeňky Badové, tak i hudební zázemí a spoluautorství paní učitelky Petry Matouškové, přineslo souboru spoustu nových zkušeností a zajímavých momentů v práci. Čarodějnice, jak se inscenace jmenuje, vtrhly do našich životů na půl roku a zanechaly ve všech nezapomenutelný zážitek. Děti vtáhly svou opravdovostí a nadhledem do světa dalšího dětského knižního žánru a nás dospělé bavila ta přirozenost a síla příběhu.

Všechny tři inscenace můžete zhlédnout v pátek 27. dubna 2012 na sobotecké premiéře v Městském divadle od 18 hodin. Uvidíte zde i úspěšné recitátory letošní Přehlídky dětských sólových recitátorů Dětská scéna 2012. Ve všech kategoriích měly děti ze souboru velký úspěch a do krajského kola postoupily: Eliška Šačirovičová (1. kategorie), Štěpánka Kubišková (2. kategorie), Žofie Buchalová a Kamila Šourková (3. kategorie) a Kateřina Linková (4. kategorie). Čestné uznání získala Karolína Hodačová (3. kategorie).

*Všem srdečně blahopřejeme
a drzte jim palce v Hradci Králové!*

Lada Blažejová

POBOČKA ZUŠ V SOBOTCE V BŘEZNU

Během měsíce března vyvrcholila spolupráce naší pobočky ZUŠ s Recitačním studiem Šrámkova domu v Sobotce. Studio pod vedením MgA. Lady Blažejové připravilo tři „divadla“. Na dvou z nich jsme spolupracovali a vybrali a nacvičili k nim muziku.

První, Nejlepší střelec, je na motivy korejské lidové pohádky a vhodný hudební doprovod k němu jsme hledali trochu obtížně. Nakonec vyhrála kytara (D. Náhlavská), klavír (Ž. Buchalová) a zpěv. Písnička Ňáry Ňáry keňáry už u nás téměř zlidověla.

Druhé představení je na motivy povídky o čarodějnicích od Roahla Dahla.

V této hře se stal součástí představení náš větší sbor Nota, který, společně s herci, zazpíval šest písniček. Většinu z nich děti také samy složily. Spolehlivě celé představení doprovodila Žofie Buchalová.

V pátek 16. března 2012 jsme se v jičínském K klubu zúčastnili přehlídky dětských divadel – Dětské scény. Do krajského kola postoupil Nejlepší střelec a nejmenší děti s Kůzlaty. U Čarodějnic nás těší, že porota kladně hodnotila naše písničky, i to, že nepoznala, že Nota a herci „k sobě patří jen během tohoto představení“.

Myslím, že za naprostou většinu z nás, kteří tento projekt připravili, mohu

napsat: moc nás to bavilo, naučili jsme se spolupracovat, respektovat a doufáme, že je to na výsledku znát.

Několik písniček z představení děti ze Studia a z Noty zazpívaly na Jarním koncertě 26. března. Krajské kolo v Hradci Králové se uskuteční 13. dubna. A všechna tři letošní divadla Recitačního studia Šrámkova domu se představí 27. dubna v 18.00 hod. v Městském divadle v Sobotce.

Držíme palce do Hradce Králové a 27. dubna Vás srdečně zveme do divadla!

Petra Matoušková

ŠKOLNÍ STRÍPKY

PŘEDMĚTOVÉ SOUTĚŽE ŠKOLNÍHO ROKU 2011 - 2012

Začátek druhého pololetí školního roku je vždy spojen s odstartováním okresních kol předmětových soutěží.

Jako první proběhlo letos okresní kolo Pythagoriády. 18. ledna si v Jičíně otestovaly své matematické znalosti děti ve dvou kategoriích. Naše škola měla zástupce v kategorii 8. ročníků, a to Jakuba Drbohlava z 8.A. Jakub předvedl vynikající znalosti a obsadil 2. místo.

Olympiáda v anglickém jazyce se konala 15. února a naši školu repre-

zentovali Martina Žďánská a Jiří Šolc z 9.B. Martina obsadila čtvrté místo a Jirka místo páté z celkového počtu šestnácti soutěžících.

2. března Michalela Lhotová a Jiří Šolc z 9.B reprezentovali naši školu v Chemické olympiádě – Míša skončila na čtvrtém místě, Jirka na šestém.

Ve třech kategoriích jsme měli i letos své zástupce v Zeměpisné olympiádě – v kategorii A Kamila Šourkovou ze 6.A (6. místo), v kategorii B Jiří-

ho Resla ze 7.A (6. místo) a v kategorii C Jakuba Drbohlava z 8.A (8. místo).

Ani v letošním školním roce se naše děti se svými znalostmi neztratily, školu výborně reprezentovaly, takže na ně my i jejich rodiče můžeme být právem pyšní. Gratulujeme a děkujeme! Velký dík samozřejmě patří i jejich vyučujícím, kteří je na soutěže připravili.

Nad'a Ortová

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

Žáci a učitelé prvního stupně se v pátek 2. března sešli v gymnastickém sále naší školy, aby se jako soutěžící, diváci, moderátoři, ale i jako porota zúčastnili školního kola recitační soutěže. Pod vedením moderatorek Štěpánky Kubištové a Adély Karlové z 5.A se

soutěže zúčastnilo celkem 23 recitátorů. Všichni postoupili do školního kola z kol třídních a utkali se ve dvou kategoriích. V první kategorii soutěžilo jedenáct žáků z 2. a 3. ročníků, v kategorii druhé se představilo dvanáct soutěžících ze 4. a 5. ročníků. Rozhodování o vítězství bylo

opravdu těžké a porota se nakonec dohodla na tomto pořadí:

1. KATEGORIE

1. MÍSTO	EMA HÁJKOVÁ, 2.A
2. MÍSTO	LUCIE RESLOVÁ, 3.A
3. MÍSTO	ONDŘEJ SVOBODA, 2.B

2. KATEGORIE

1. MÍSTO	MAREK JEČNÝ, 5.A
2. MÍSTO	VOJTĚCH KUCHAR, 4.A
3. MÍSTO	KATEŘINA RYCHLÁ, 5.B

Toto je ohodnocení našich soutěžících odbornou porotou, kterou tvořili učitelé prvního stupně. Ale i žáci si pomocí hlasování určili svého favorita. Diváckou "CENU SYMPATII" získala v 1. kategorii LUCIE RESLOVÁ ze 3.A, ve 2. kategorii spolužáky nejvíce nadchla VERONIKA ORTOVÁ z 5.B.

V okresním kole, které se konalo 23. března v Jičíně, naši školu reprezentovalo všech šest výherců z kola školního.

V poměrně velké konkurenci se velice dobře prosadila Ema Hájková ze 2.A, která od jičínské poroty obdržela čestné uznání za výrazný projev.

Děkujeme všem recitátorům školního kola, děkujeme za reprezentaci školy v okresním kole a blahopřejeme Emě Hájkové.

Miroslava Drbohlavová

SLAVNOSTNÍ SPUŠTĚNÍ NOVÉ TABULE

Ve středu 14. března 2012 proběhla v učebně přírodopisu slavnostní událost. Za účasti starosty a místostarosty města Sobotky, vedení školy, učitelů a žáků zde byla slavnostně uvedena do provozu nová interaktivní tabule, kterou jsme si pořídili za stotisícovou výhru od Nadace ČEZ. Tu jsme získali za nejlépe zpracovanou dokumentaci ke sportovní soutěži „PĚTIBOJ MARTINY SÁBLÍKOVÉ“, která proběhla na konci loňského školního roku.

V úvodu slavnostní akce přivítala paní ředitelka Alena Čelišová přítomné hosty a poděkovala všem, kteří se na zisku interaktivní tabule aktivně podíleli. Pan starosta Stanislav Tlášek poté přestříhl pásku na tabuli, čímž ji symbolicky předal do užívání. Pak se slova ujala paní učitelka Jana Zumrová, která si se svými žáky pro přítomné účastníky akce připravila ukázky výukových materiálů pro

práci na interaktivní tabuli. Jednalo se zejména o materiály z přírodopisu a ze zeměpisu. Na závěr prezentace si paní učitelka nachystala biologický A-Z kvíz, do kterého se zapojili žáci školního klubu

a žákyně 6. a 8. ročníku. Tématem kvízu byly kočkovité a psovitě šelmy, o kterých se děti krátce předtím dozvěděly několik informací. Více pozorní byli zřejmě žáci

školního klubu, neboť ani v jedné otázce nezaváhali a mohli se tak radovat z celkového vítězství. Celá akce byla zakončena malým občerstvením pro všechny přítomné hosty a žáky, kteří se aktivně prezentace nové interaktivní tabule zúčastnili.

Závěrem bychom chtěli poděkovat Nadaci ČEZ, díky níž jsme si mohli pořídit nejmodernější typ interaktivní tabule. Její součástí je i dataprojektor s ultrakrátkou projekční vzdáleností, tabule je zároveň pojízdná. Mohou s ní tedy pracovat i naši nejmenší žáci z 1. stupně.

V minulých dnech jsme obdrželi informaci, že i letos bude tato soutěž zorganizována, tentokrát pod názvem „ORANŽOVÝ PĚTIBOJ“. Velice rádi se do ní opět zapojíme, na což se už všichni předem moc těšíme.

Radek Štaff

PŘEVEZMĚTE TEREZÍNSKOU ŠTAFETU

Naše škola se prostřednictvím sedmi žákyň třídy IX. B zúčastnila soutěže s názvem „Převezměte terezínskou štafetu“, kterou vyhlásila Přírodní škola z Prahy, Památník Terezín a pražské Židovské muzeum. V letošním roce si totiž připomínáme smutné 70. výročí prvního transportu Židů do Terezína.

Tato soutěž vznikla s myšlenkou, aby se co nejvíce mladých lidí dozvědělo o životě a tvorbě jejich vrstevníků v terezínském ghettu. Naše děvčata se jako tým zapojila do 2. kola, v němž musela předně prostudovat vybraná čísla a články z časopisu Vedem, vydávaného chlapci v Terezíně v letech 1942 – 1944. Následně musela vyplnit

pracovní listy pokrývající témata života v Terezíně. Druhým úkolem tohoto kola bylo vytvořit vlastní časopis s podtitulem Vedem dnes, který by zachoval základní rubriky svého terezínského jmenovce, ale odrážel dnešní život mladých lidí.

Do 2. kola se v celkem 23 týmech zapojilo téměř osmdesát mladých lidí ze základních škol a gymnázií z celé republiky. Jejich snahu hodnotí „přeživší“ terezínští pamětníci (oskenované časopisy jim byly rozeslány do celého světa) a tým „mladých vrstevníků“ – studentů Přírodní školy z Prahy, kteří s nápadem na zorganizování „Terezínské štafety“ přišli.

Po první části 2. kola (pracovních listů) jsou naše děvčata průběžně na pěkném 3. místě. Samotné umístění však nepovažujeme za nejdůležitější, spíše nás těší zájem našich žákyň o historii a jejich empatie s minulým i současným bezprávím ve společnosti.

Velkou pochvalu si zaslouží Soňa Picková, Nicol Marešová, Simona Zejbrlíková, Barbora Stoklasová, Kateřina Ortořová, Karolína Kupcová a Barbora Tondrová.

Časopis s názvem „Cesta zpět – Vedem dnes“ si můžete přečíst v mimořádné příloze Soboteckého školáka.

Mgr. Jana Knapová

OZNÁMENÍ

Základní škola oznamuje, že od 16. do 27. dubna vždy od 7,00 do 7,45 hod. pořádá v prostorách atria školní budovy sběr tříděného papíru (noviny, časopisy, karton).

Mgr. Jana Zumrová

WORKSHOP FILMOVÁ DÍLNA

Začátkem nového roku jsme se my, žáci ZŠ Sobotka, rozhodli zúčastnit filmové dílny nazvané Práce s kamerou. Dílna se konala v Muzeu Fráni Šrámka. Sešli jsme se celkem čtyřikrát – vždy v pondělí odpoledne.

Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých informací o tom, co se děje s filmem, než se dostane na naši obrazovku. Hned první hodinu, která se konala 9. ledna, nás uvítala s velkým úsměvem na tváři Nina Seyčková, naše budoucí lektorka. Tento den jsme probírali druhy filmů a filmové žánry. Na konci jsme byli rozděleni do čtyř skupin. Každá z nich dostala určité téma, na které musela nacvičit scénku a poté ji předvést před ostatními. Témata byla různá: od sci-fi přes telenovelu až ke zprávám, ale vždy jsme se pořádně nasmáli.

Při druhém setkání, na které jsme se všichni moc těšili, jsme probírali filmový scénář. Scénář by se měl pořádně promyslet, hlavně jeho příběh, zápletky, postavy, prostředí i žánr. Opět jsme byli rozděleni do skupin, abychom vymýšleli dramatický příběh.

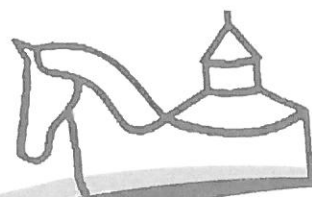
Na třetí schůzce 23. ledna jsme načerpali spoustu informací o práci s kamerou. Právě v této lekci jsme získali hodně rad, které jsou důležité pro vznik dobrého filmu. Asi v půlce hodiny se Nina Seyčková a Michal Pospíšil rozhodli, že začneme točit. Rozdělení do dvou skupin jsme se začali dohadovat, o čem vůbec točit budeme. Nakonec jedna skupina putovala po zajímavých historických místech naší Sobotky a druhá zůstala v muzeu, aby vytvořila fiktivní rozhovor mezi Šrámkem a jeho ženou Milkou.

Na čtvrtou hodinu jsme se opět těšili, ale zároveň jsme byli smutní z toho, že se jedná o lekci poslední. Tentokrát jsme se sešli ve škole v učebně zeměpisu, protože v muzeu byla zima. Michal Pospíšil nám nejdříve ukázal, jak se na sebe mají vázat různé záběry. Za chvíli už jsme byli jak opravdoví střiháči a začali stříhat film. V této hodině také vznikl společný, zhruba tříminutový snímek o Sobotce, který můžete zhlédnout na profilu Muzea Fráni Šrámka na Facebooku.

Filmová dílna byla pro nás nejen příjemným zpestřením, ale zároveň i velmi přínosnou akcí. Shodli jsme se na tom, že jsme se všichni o filmu a práci s ním hodně dozvěděli a mnohé se i naučili.

*Ladislava Folprechtová
a Dominik Juriga, 9.A*

JEZDECKÝ KLUB

VÝBORNÝ ZAČÁTEK SEZONY 2012

Sezona letošního roku pro náš klub začínala již tradičně v sobotu 28. ledna v Hradištku u Sadské, na halových soutěžích koňských spřežení, kterého se účastnili nejlepší vozatajové z celé České republiky. Soutěž měla čtyři kategorie – jednospreží, dvojspreží, dvojspreží po-

ny a také tzv. královskou disciplínu: čtyřspreží. Celodenní soutěž tedy zahajovala nejpočetněji obsazená soutěž jednospreží, kde se sešlo 14 soutěžících.

Soutěžilo se opravdu na plný plyn, respektive oves. Když nastoupil obhájce loňského prvenství a úřadující mistr

ČR Jan Exnar s kladrubským hřebcem z hřebčína Favory a předvedl rychlou a bezchybnou jízdu, vše nasvědčovalo tomu, že o vítězi je téměř rozhodnuto. Když do diváky zaplněné haly vjel jedenáctý ve startovní listině, vozataj Jezdeckého klubu Sobotka Michal Kořínek

s haflingem Nugetem, obecenstvo se jen poněkud rozpačitě usmívalo. Hafling je totiž plemeno malých koní, které výškově spadá do kategorie pony. O co byl však Nuget menší na výšku, o to rychlejší a obratnější se ukázal být mezi kužely a v překážce. Přestože byl v cíli penalizován 5 trestnými vteřinami, překonal čas dosud vedoucího J. Exnara.

V druhém kole soutěžící nastupovali podle výsledků z kola prvního, a tak bylo zřejmé, že "Soboťáci" nastoupí až na samý konec. Publikum v očekávání velkého souboje vytvořilo báječnou závodní at-

mosféru. Malý koník s velkým srdcem a jeho mladý vozataj zvedli publikum ze sedadel a – i přes dalších 5 trestných vteřin – posunuli čas ještě více směrem dolů. Nakonec druhému P. Drbohlavovi z Jezdeckého klubu Bylany „nadělili“ plných 6 vteřin, až s třetím místem se nakonec musel spokojit loňský vítěz J. Exnar. Úspěch "Soboťáků" jen potvrdil čtvrtým místem další zástupce JK Sobotka Pavel Matouš.

Potěšující bylo, že jsme měli ještě dvě dvojice v soutěži párů pony – Milana Koříňka a Ladu Ondráčkovou, kteří se umístili na čtvrtém, potažmo pátém

místě. Taktéž jsme měli zastoupení v soutěži párů velkých koní, kde nás při své premiéře reprezentoval ing. Robert Olbrich s nádherným spřežením fríských koní.

Celou soutěž snímaly i televizní kamery a celkem 4x byla odvysílána na ČT 4. Záznam se skvělým výkonem Michala Koříňka můžete najít na stránce: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10150302913-jezdectvi/21247129301-halove-zavody-jezdeckych-sprezeni/>

Za JK Sobotka Alena Brixí

PŘÍRŮSTKY 2012

Nejnovějším přírůstkem našeho vlastního sportovního chovu je hřebeček Dracula, který se narodil v pátek 23. 3. 2012 ve 22.15 hodin. Je druhorozeným synem klisny Drakony, jeho otcem je do ČR zapůjčený holštýnský bílý hřebec Carpallo.

I když teplota v hale nedosahovala ani k nule, Michal Kořínek s Nugetem přivedli obecenstvo do varu, foto: Lenka Janatková

Drakona s dvoudenním Draculou, foto: Lenka Janatková

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

JUBILEA

5. 2. 1921 se narodil pan **Josef Ječný** z Trnín. Letos již slaví 91. narozeniny. Je to stále čilý a soběstačný pán, který ještě jezdí na kole i do Sobotky. Celý život pracoval v zemědělství. Například jako předseda JZD Trnín, poté v Oseku a po sloučení obcí v Sobotce. Rád na svou práci v tomto odvětví vzpomíná, měl ji moc rád. V současné době mu největší radost dělají jeho vnoučata a pravnoučata. Každý týden si rád zajde na „Poštu“ posedět se svými kamarády. Panu Ječnému přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

25. 2. 1927 se narodil pan **Ladislav Lesák**. Stále usměvavý pán je soběstačný a protože brzy ovdověl, zvládá každodenní činnosti sám. Jen nohy ho trochu zlobí. Pan Lesák s manželkou se do Sobotky přestěhovali z pohraničí, koupili si zde dům se zahradou v Březenké ulici. Má dvě děti a čtyři vnoučata, které ho často navštěvují a na které je moc pyšný. Rád vzpomíná na práci v JZD, kde pracoval v živočišné i rostlinné výrobě. Nyní již chová jen slepice a králíky. Panu Lesákovi přejeme zdravíčko a spokojenost mezi jeho nejbližšími, kteří mu dělají takovou radost.

1. 3. 1927 se narodila paní **Ale-
na Kůželová** ze Sobotky z Fügnerovy ulice. Nyní oslavuje 85. narozeniny. Zdravíčko jí slouží a proto je stále velmi aktivní. Má dvě dcery, vnučky a pravnoučky – samá děvčata, které jí dělají ohromnou radost. Ve svém domě bydlí s jednou z dcer. Ráda pracuje na zahradě, pěstuje květiny i zeleninu. Jejím velkým koníčkem je háčkování. Při oslavě jejího jubilea jsme si hezky popovídaly,

poblahopřát přišel i pan soused. Paní Kůželové přejeme zdraví a elán do dalších let.

2. 3. 1922 se narodila paní **Františka Macounová**. Stále čilá a soběstačná drobná paní nyní slaví krásné jubileum devadesátiletí. Žije se synem v domě na „Závisti“. Má dvě děti, tři vnučky a tři pravnoučky. Často babičku navštěvují, což ji velmi těší. Pracovala ve sklárně a poté v JZD – rozdělovala obědy a uklízela na „105“, jak se říkávalo. Nyní v těchto místech sídlí hasičský sbor. Na všechnu práci ráda vzpomíná, i teď si uvaří a udělá, co je potřeba. Paní Macounové přejeme zdraví a radost s rodinou kolem sebe.

4. 3. se dožil 93. let pan **Jaroslav Najmon** z Březenké ulice v Sobotce. Práce poštovního doručovatele mu přinesla širokou znalost lidí, zejména na Prachově. Nyní již chodí s hůlkou jen kolem domku. Sluch mu už bohužel příliš neslouží. Je vdovcem, ale má tři dcery, které ho navštěvují a starají se o něho. Dcera Jitka mu dováží obědy a je vždy na blízku, když něco potřebuje. Také mu přišli poblahopřát sobotečtí baráčníci. Vždyť pan Najmon byl u vzniku baráčnické obce, řadu let byl i jejím pantatínkem. Rád čte a dívá se na televizi, hlavně na dokumenty o přírodě. Panu Najmonovi přejeme zdravíčko a stále dobrou náladu.

Již 91. narozeniny si připomněla 12. 3. paní **Julie Pitlounová**, od roku 2004 sobotecká občanka. Narodila se v ne-
dalekých Přeperech jako dvojče sestry Anny v rodině rolníka. Práce v zemědělství ji tedy provázela celým životem.

Dnes už žije zejména vzpomínkami na mládí a na nejhezčí zážitky svého života. Paní Pitlounová v současnosti pobývá střídavě v rodině dcery Jaroslavy a syna Jiřího. Jak už to bývá, k vysokému věku patří také některé zdravotní problémy. Ty ovšem spolehlivě přehluší čtyři pravnoučata, s nimiž se i často zasměje.

13. 3. 1916 se narodil jeden z nejstarších občanů Sobotky pan **Miroslav Hájek**, který bydlí v ulici Na Zadní cestě. Pana Hájka máme v povědomí jako malíře pokojů. Byl velmi oblíbený. I nyní v 96 letech má tento stále usměvavý a spokojený pán zájem o dění v Sobotce. Žije se svými blízkými, dcerou, vnučkou a pravnoučaty, všichni se o něho vzorně starají. Někdy přijede i druhá vnučka s rodinou a celá rodina je tak pohromadě. Pan Hájek ještě čeká baráčníky, je jim stále věrný a o dění u nich se velmi zajímá. Tak ještě jednou přejeme hodně zdraví a pohody v kruhu rodinném.

Poslední březnovou jubilantkou je dvaadvadesátiletá paní **Františka Berková**. Narodila se 28. 3. 1920 v Sobotce. Celý život žila a pracovala v Karlových Varech na ředitelství lázní. Na stáří si v Sobotce koupila byt. Má zde ještě sestru. Po zdravotních problémech šla bydlet do Domu pokojného stáří do Libošovic. Líbí se jí tam a je spokojená. Často ji navštěvuje synovec. Oslavenkyni přejeme vše nejlepší a hodně zdraví.

*Pevné zdraví a spokojenost oslavencům
za všechny přeje
Hana Rulcová*

BLAHOPŘEJEME

Naše dnešní gratulace patří dvěma čerstvým sedmdesátníkům. Ano, sedmdesátníkům, i když je to u obou tak nějak nepředstavitelné.

O několik dní starší je Mgr. Miloslav Kučera, narozený 4. března 1942 v Chlumci nad Cidlinou. Pro veřejnost významný kulturní pracovník, ředitel divadel, poslanec atd., atd., pro Sobotáky Míla, SUP. Vedl totiž asi dvacet roků (1970-1990) Studio uměleckého přednesu Pardubice, s ním jezdil recitovat i na Šrámkovu Sobotku. Ale psal také ochotně do našeho Zpravodaje a nezkazil žádnou legraci. Díky, Mílo!

25. dubna 1942 se narodil v Horní Cerekvi herec Josef Dvořák. Tedy nejen čínoherní, filmový a televizní herec, dětmi i dospělými oblíbený vodník, ale i chalupář v našem kraji, v Plakánku. Ze své lásky k Sobotce se vyznal již mnohokrát slovně i písemně, uspořádal řadu besed, navíc ji dokázal i skutkem – třeba když se svým souborem sehrál ve prospěch záchrany sobotecké knihovny Boj o lípu. Děkujeme – a dík patří i jeho paní Jáře, která se již také zapsala mezi autory písniček o Sobotce a okolí.

Tak oběma všechno nejlepší do dalších let!

K. B.

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

leden

Dne 29. ledna zemřela ve věku 65 let paní **Ludmila Adamová** ze Sobotky.

únor

Dne 1. února zemřela ve věku nedožitých 87 let paní **Jindřiška Zahradníková**, rozená Donátová, ze Sobotky.

Dne 3. února zemřela ve věku 67 let paní **Jaroslava Elebrantová**, rozená Hazdrová, ze Sobotky.

Ve věku nedožitých 82 let zemřela 5. února paní **Věra Zimanová**, rozená Havelková, ze Sobotky.

Dne 7. února v pozhnaném věku nedožitých 90 let zemřela paní **Emílie Javůrková** z Markvartic.

Dne 12. února zemřel pan **Josef Cerman** z Hrdoňovic ve věku nedožitých 73 let.

březen

Ve věku nedožitých 68 let zemřel 5. března pan **Josef Mládek** ze Sobotky.

Dne 9. března zemřel ve věku 92 let pan **Josef Jakl** z Přepěří.

Dne 9. března zemřela ve věku nedožitých 85 let paní **Květuše Vošvrdová**, rozená Holanová, ze Samšiny.

Dne 16. března ve věku 56 let zemřel pan **Jan Javůrek** ze Sobotky.

Dne 16. března zemřel ve věku 66 let pan **Václav Hutera** z Příchvoje.

Dne 20. března zemřela v pozhnaném věku nedožitých 92 let paní **Ludmila Macounová**, rozená Kolářová, z Rytířovy Lhoty.

SLOVO REDAKCE

ZMĚNY V REDAKCI

Vážení a milí čtenáři našeho soboteckého Zpravodaje, mnozí z vás již jistě zaregistrovali, že v měsíci březnu došlo v Městském kulturním středisku k jistým personálním proměnám. Dosavadní vedoucí střediska a šéfredaktorka časopisu Lea Vejcllová odešla na mateřskou dovolenou. Číslo, které nyní držíte v ruce, je tedy prvním pod mým vedením a já pevně věřím, že budete s jeho výslednou formou spokojeni.

Vzhledem k mé ne zkušenosti s přípravou podobného tiskového formátu a k relativně brzkému termínu letošních velikonočních svátků, který výrazně zasáhl i do přípravy tohoto čísla Zpravodaje, jsme tentokrát do tisku – a tedy i k vám – dorazili s mírným zpožděním. Rád bych se vám za něj alespoň

touto cestou omluvil a do budoucna přislíbil, že se podobné zdržení snad již nebude opakovat. Zároveň si dovoluji poděkovat členům redakční rady za jejich vydatnou pomoc při kompletování a redakci textů, jakožto i za trpělivost, s níž mi vše postupně ukázali a vysvětlili. Doufám, že tyto rady zúročím i při tvorbě dalších čísel a i díky nim si i nadále Zpravodaj udrží svou vysokou kvalitu. A tím i vás, jeho čtenáře. Tímto bych rád v redakci přivítal i kolegyni Karolínu Souškovou, novou pracovníci Městského informačního centra, která se taktéž aktivně zapojila do korigování jednotlivých textů.

V neposlední řadě samozřejmě nesmím zapomenout poděkovat také mojí milé kolegyni Lee Vejcllové za vše, co

za léta pro Zpravodaj a město Sobotka udělala, a popřát jí ničím nerušené, idyllické mateřství. Milá Leo, ať se vám s dcerou oběma moc daří!

Závěrem bych rád vyjádřil ještě jedno přání: přestože původem nejsem místní, pevně doufám, že mne brzy přijmete mezi sebe, bude se nám společně dobře vycházet a mně se podaří co nejvíce vyjít vstříc většině z vašich kulturních a čtenářských požadavků.

Těším se s vámi všemi na shledanou, ať již osobně či alespoň na dálku v dalších číslech Zpravodaje Šrámkovy Sobotky!

Jakub Novosad

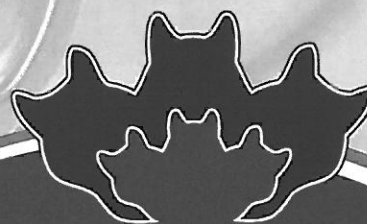
Cerberos 20 Mb/s

Co všechno umíme:

- ⚡ RYCHLOST internetového připojení 20 Mb/s TARIF RODINA+ (dům)
- ⚡ RYCHLOST PŘIPOJENÍ do 48 hodin od podpisu smlouvy (příplatek 240 Kč)
- 🔧 TECHNICKÁ PODPORA 24 hodin denně / 7 dní v týdnu
- 👤 OSOBNÍ PŘÍSTUP ke každému zákazníkovi
- 📄 INSTALACE ZDARMA při přechodu od konkurence a po dobu výpovědi až 2 měsíce INTERNET ZDARMA
- ♥ PŘEKVAPENÍ pro každého nového zákazníka

INTERNET za 480 Kč

ZÁKAZNICKÉ CENTRUM MB: PO - PA 8:00 až 17:00
Blahoslavova 184, 293 01 Mladá Boleslav
E-mail: info@cerberos.cz, tel.: 326 100 001, www.cerberos.cz

Cerberos.cz
INTERNET - TV - TELEFON

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618

e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědný redaktor: Jakub Novosad

Redakční rada: K. Bílek, P. Havlová,

J. Janatka, A. Pospíšilová, M. Sekerová, K. Soušková

Grafická úprava: Adéla Hošková

Tisk: RK TISK, Hradecká 1130, Jičín, 493 546 911-19

Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ V.Čechy

č.j. P/2 -1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998

ISSN 12 12 -7906

MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 31. 5. 2012